

PORIN KIRKKOSANOMAT

N:o 4. 1961

6. vuosikerta

Evangeliumin kuvaukset Jeesuksesta Kristuksesta, ihmiseksi syntyneestä Jumalan Pojasta, koko maailman Vapahtajasta ovat monen mielestä kaunisti satua vain; voihan sen antaa suurina kirkollisina juhla-aikoina, kuten juuri joulunakin tenhollaan vallata sydämen. Mutta arkipäivän menossa, sen monissa käytännöllisissä ratkaisuisa sitä on mahdotonta ottaa lukuun, ylimaallisilla ei siihen ole asiaa, pysykööt kirkon vaiheilla — näin arvellaan.

Jouluna, jos koskaan, meidän tulisi tavailla niitä lapsenmielisyyden aakkosia. Jeesus itse sanoo, että Jumala kätkee valtakuntansa salaisuuden omasta mielestään viisailta ja siinä nöyryttämättömyydestä, mutta ilmaisee sen lapsenmielisille. Ja jälkimmäisiä tässä merkityksessä ovat ne, jotka mittavankin inhimillisen tietämyksen omistavina tuntevat olevansa kuin hiekkajärvillä leikkiviä lapsukaisia tosiolovaisen äärettömän valtameren rantamilla. Itsensä on voittanut se, joka tämän tunnustaa ja Korkeimman edessä päänsä painaa. Vasta siitä Hänen johdatuksessaan alkaa ihmiselon todellinen löytöretki ja opintomatka, jonka rinnalla avaruudenvalloitusyritykset — ihmisestä kun ovat — jäävät tuulen tavoitteluksi.

Eihän jouluevangeliumin kertoma ole vain historiallista todellisuutta, jonnekin Palestiinan maille jäävää, vaan se sisältää sanoman — ilosanoman myös tämän päivän ihmiselle täällä pohjolassakin. Meidän tiemme valaistaan, jos vain tahdomme. "Hän on kutsunut meidät pimeydestämme ihmeelliseen valkeuteensa." (1 Piet. 2: 9.) Kunpa meille järkeile-

Joulun sanoma

ville ja epäuskaisille tuleva joulu saisi lahjoittaa luottamuksen arkipäivän Vapahtajaan, joka voi ennenkaikkea syntitaakamme kirvoittaa ja antaa omantunnon rauhan sekä uusia voimia elämäntaistelussa. Huolten ja murheitten pilvien takaa kajastaa sittenkin

päivä. Sen valon kantava voima avartaa meidän näköalaamme ihmisympäristöön, sosiaalista kenttäämme. Ei ole enää vain minä ja minun perheeni, sukulaiseni ja ystäväni, vaan ventovieraskin on lähimmäinen. Joulu julistaa hyvää tahtoa, ihmisten välistä rauhaa ja rakkautta, sellaista, joka ei tunne rajoja. Kaikki maapallomme miljoonat kodittomat pakolaiset, aliravittujen loputon saatto, poliittisesta painostuksesta ja rotuvainoista kärsivät ovat meidän veljiämme ja sisariamme joulun sanoman valossa. Tunneimmehan yhteisvastuunamme yhtähyvin heistä kuin niistä, jotka lähituntumassamme ovat vaivan alla?

Betlehemin tähti on tosin taivaalta sammutunut, mutta avoimeen sydämeen se jatkuvasti säteilee kertoen täydestä lunastuksesta — pääsystä kerran kirkkauden ikijouluun. Kunpa voisimme sydämeistämme yhtyä lapsuudesta tutun laulun tunnukseseen: "Täällä pohjan tähden alla on nyt kotomaamme, mutta tähtein tuolla puolen toisen kodon saamme. Täällä on kuin kukkasella aika lyhyt meillä, siellä ilo loppumaton niinkuin enkeleillä. Täällä sydän huokailee ja itku silmän täyttää, siellä sydän iloitsee ja silmä riemun näyttää. Sinne toivon siivillä jo sydän pieni lennä! Siellä kun on kotomaani, sinne tahdon mennä —"

"Kaikille, jotka ottivat hänet vastaan, hän antoi voiman tulla Jumalan lapsiksi —" (Joh. 1: 12.) Tämä on sanoma todellisesta onnesta — onnettoman maailmamme kaikille ihmisille osoitettu.

Tapani Pietilä

Joulunviettotavat ovat niin tutut ja läheiset suomalaisissa kodeissa, ettei niitä tarvitse selostaa. Joulupöytä kinkkuineen, puuroineen, livekaloineen, lanttulaatikoineen ja piirakoinen ym., joulukuusi kynttilöineen, joululahjat, jouluvirsi ja jouluevangeliumi kuuluvat joulun elämän menoon. Nykyään tulevat lisäksi jouluaaton kirkko, radion ja television rikas jouluaiheinen ohjelma joka liittyy vanhoihin perinteisiin.

Mutta on mielenkiintoista katella sitä myös kirjallisuuden valossa. Aihe on kuitenkin niin laaja, että meidän on pakko rajoittaa vain muutamia kirjallijoita. Heikin ovat usein käsitelleet joulua vain taustakavana, joka antaa runon tai kertomuksen aiheelle tunnevaritystä.

J. L. Runeberg kirjoitti noin sata vuotta sitten "Joululta" nimisen kolmeosaisen runoelman. Sen taustana on vanha Suomen sodan majuri, joka elelee kartanossaan ja joka on kutsunut sotatoverinsa, invalidisotilaan luoksensa joulua viettämään. Tämä asuu kartanon alueella sijaitsevassa metsämökissä yksin kuin karhu pesässään. Molemmilla on parhailaan poika Turkin sodassa. Runoelman huipukohdassa saapuu majurin poika, kapteeni, mutta nyt majuriksi ylennettynä, takaisin kotiin. Sotilaan poika on sen sijaan kaatunut. Vaikka majuri tarjoaa sotatoverilleen olopaikan kartanon pirtissä ja täyden ylläpidon, kieltäytyy tämä elämänsä viimeiset päivät ja käyden katsomassa edelleen entistä esimestään.

Runoelman sisäinen ajatus on aito runebergiläinen isänmaallis-

Joulu suomalaisessa kirjallisuudessa

ihanteellinen. Mutta sen taustana on viittauksia joulun vietosta. Itse kartanossa valmistettiin jouluateriaa. Kartanon pirtissä oli niinkään pantu pöytä koreaksi koko kartanon väelle, olkia oli levitetty lattialle ja iltaa vietettiin laulaen ja leikkien. Aamulla oli aikomus lähteä joukolla kirkkoon.

Sakari Topelius on kirjoittanut paljonkin joulusta. Useimmiten hänen runonsa ja muut kirjoituksensa ovat tarkoitettuja joulujuhlien ohjelmiksi. Mainitsemme tässä vain pari hänen runoiaan. Runossa "Erämaan joulu" avautuu eteemme pienen mökin jouluvaaton vietto. Äiti oli valmistanut jouluaterian. Olkia oli levitetty lattialle. Vaari luki jouluevangeliumin ja johti jouluvirren veisuuta. Runo on yksinkertaisuudessaan herkkä ja kaunis. Sakari Topelius on kirjoittanut myös hengellisen laulun, johon Jean Sibeliuksen on säveltänyt säveln. Sen toinen säkeistö kuuluu:

Suo mulle maja rauhaista
ja lasten joulupuu,
Jumalan sanan valoa,
jos' sieluin kirkastuu!
Tuo kotihini, jos pieneenkin,
nyt joulujuhla suloisin!
Jumalan sanan valoa
ja mieltä jaloa!

Huomattavaa on, että suomalaisen joulun tässä runossa on ilmentynyt jo joulukuusi. Se tulikin

käytäntöön vuosisadan loppupuolella, ensin ns. "säätyläispiireissä" ja myöhemmin yleisesti. Ehkäpä tämä laulukin vaikutti osaltaan joulukuusen saavuttamaan suosioon.

Juhani Aho, verraton "lastujen" kirjoittaja, on kirjoittanut useita kuvauksia joulun vietosta. Niiden kautta ehkäpä parhaiten voimme tutustua viime vuosisadan lopun ja tämän vuosisadan alun joulun viettoon. Lastussaan "Joululta talonpojan tuvassa" hän kuvasi, mil-

lä tavoin savolaisessa talossa otettiin joulu vastaan. Isäntä oli käynyt kaupassa ja tuonut sieltä kahvia, sokeria ja nisujauhoja — niitä nähtävästi käytettiin vain juhlatiloissa — emäntä vaivasi vehnätaikinaa — piika oli siistinyt huoneita — miniä silitti pirtissä vaatteita — ukko oli pilkkonut puita joulun varalle ja renki hakenut heiniä karjalle.

"Pirtin uunissa loimottaa iso tuli, lihapata kiehuu hiilloksella ja koleutunut väki lämmitteleikse saunaa odottaessaan lieden ääressä. Jo päivän aikaan on mummu pannut saunan lämmittämään ja pitkän aikaa vielä auringon laskettuakin on siellä tuprunnut savukimppu kuulakkaaseen talvi-ilmaan.

Tuodaan sana, että kylpy odottaa. Avojaloin ja vähissä vaatteissa kimmasevat sinne nuoret miehet pihan poikki, vanhemmat heittävät työturkki hartioilleen ja pistävät virsot jalkoihinsa. Ja kun herroja ajaa porokellossa maantietä myöten, kuuluu pienestä mustasta huoneesta kiihkeä sähinä ja vitsojen hutkina, nousee valkoinen höyry sekä ovesta että ikkunasta ja hajahtaa nenään koivumetsälle lemahtava löyly.

Jouluiho on silloin ehkä ylimmillään. Vähän se kenties vielä nousee, kun saunamiehet palaavat tupaan takaisin, missä viimeiset riikat ovat juuri sopelle lakaistut ja olkia heitetty uunin kupeelle karstinaan.

Vähitellen kattautuu pöytä, ilmaantuu leipiä päällekkäin, haarioita toinen toisensa viereen, kuppia kupeelle ja niiden välistä pilkottaa juhla-aterian merkinä voastia."

Aamuyöstä on sitten määrä lähteä joulukirkkoon.

Lapsuutensa joulutunnelmista Juhani Aho on kirjoittanut herkkuisen kuvauksen lastussaan "Joulu" Hän oli Iisalmen rovastin Brofeldtin poika ja eli lapsuutensa kirkollisen ja kristillisen joulun tunnelmissa. Hän kertoo lastussaan mm. seuraavaa:

"Mutta joulu on jyrkää juhla. Aina kun muistuu mieleen joulu, seuraa sitä tunne jostain joka on tanakkaa ja tukevatekoista.

Olen usein miettinyt, mistä se on tullut tuo tunne ja miksi jyrkkyys juuri joulua kuvaa.

Minä luulen sen tulevan ensiksikin siksi, että juuri silloin on pimeä paksuunna kuin milloinkin muulloin. Se täyttää ääriään myöten taivaan koko kupukannen, se on sen valta, joka voittaa kaikki ja ruhjoo alleen. Välistä — ja juuri vähän ennen joulua — tuntuu melkein siltä kuin olisi pään putoamisillaan näköpiirin täyteen, mustapiirteinen hautakivi.

Ja sitten on silloin jo maa rautaisessa roudassa, pakkaneen jymähtelee juhlaallisesti, metsät ovat lunta täynnä ja puut seisovat kankeina, jäätyneinä ja huuruista turvonneina. Suuret selät, jotka viimeiseen saakka pyrkivät vapautaan ylläpitämään, ovat menettäneet vastustusvoimansa ja ulvahdettuaan heittäytyvät ne nyt viimeisine huokauksineen pitkään talviseen uneensa. Halkeilevat ne

vielä silloin tällöin mutta se on kuin unissaan huokailusta.

Joulu on juhlista jaloja, sano- taan. Ja jalous kuvastuu minulle lasna ollessani aina jonakin suure- na, vankkana, leveäharteisena uk- kona, melkein jättiläisen kokoise- na miehenä, joka pimeyden kupu- kannta hartioillansa kannatti, ett' ei se aivan kokonaan saanut mu- serretuksi maailmaa alleen. Sillä- kin on osansa joulun jyykytyteen.

Mutta aivan varmaan ovat siihen vaikuttaneet muutamit muistot lapsuuteni kotoisesta pappilasta.

Laihoilta laitumilta sitä silloin palattiin koulukaupungista isän täyteläiseen taloon, joka oli tiuk- kaan ahdettu, riihi lattiasta la- keen pullolleen lihavuutta ja hy- vinvointia. Lattiat täydessä villa- matossa, kupit kukkurana paksua puuroa, ruuat rasvaiset ja jokapäi- väisenä juomana kotitekoista, tii- visvaltoista olutta.

Jouluaattoiltaan astuu sisään takkukarvainen, isovatsainen jou- lupukki, kaivaa esiin tukevat ta- varakäärönsä ja nakkaa ne kuusen juurelle, niin että koko huone jyy- mählelee.

Kirkko ei ole entisensä. Se on kuin suuri valaistu vuori, jonka kansi näyttää köyristyvän korkeal- le pilviin ja tornin huippu katoo sinne yläilmojen synkkyteen, josta näkymätön kello soipi.

Kirkkomäki kuuhuu rekiä ja he- vosia metsän rajaa myöten, jos vielä niitä lienee siellä edempänä- kin, kuka ties kuinka pitkällä pe- täjikkön sisässä. Ja kirkko on kuo- riaan myöten sullottuna ja lehterit ja käytävät viere viereä kiinni sarkaturkkeja ja lammassahkakau- luksia.

Ulkona on yhä pimeä, ikkunat ihan mustat. Kirkko on nyt kuin rotko äärettömän paksun vuoren sisässä omilla tulillaan valaistuna. Sillä vuorella ei tunnu täältä kat- soen olevan rajaa eikä loppua. Se on koko avaruuden tuntuinen.

Lukkari aloittaa virren. Sadat, tuhannet kurkut tarttuvat säikee- seen kiinni, ja iso ääni nousee hauraisena soituna ylös kattoon. Semmoinen veisuu — niin jyykevä ja kumajava — ei kykene kohoa- maan muulloin kuin jouluna.

Papit tulevat miehissä alttarille. Laajajahihaiset messupaidat leveiden hartioiden päälle ripustettuina, he seisovat tavallista kookkaampina, arvokkaampina ja totisempina. Ja kumajaväänäisin heistä messuaa

Kunnia olkoon Ju-umalan korke-uudessa ja maassa rauha ja ihmisille hyvä ta-ahto.

Se tulvi täyteläisesti, tynnosti ja juhlaisesti esille ja kirkkokansa humauttaa seisolleen.

Koko kristikunnan perustus tänä päivänä lasketaan, saarna sitten pappi. Se on kestänyt vuosiluhan- sia eikä ole koskaan pettävä. Se on laaja kuin taivaan kansi, kova kuin kallio, vankka kuin ikivuori.

Sanat painuvat lapsen mieleen. Ja sen kaiken tähden kai hänestä tuntuu, että joulu on niin jyykevä juhla, kaikista juhlista jaloja ja jyykevin.

Juhani Aho on kirjoittanut myös lastun "Joulunietelä", jossa hän kuvaa joulunviettoa myöhemmin omassa kodissaan. Silloinkin joulu- pöytä on koreana, joululahjat jae- taan, joulukuusi kimmeltää, mutta joulun sisäinen sanoma ei enää ta- voita isän ja äidin sielua. Van- hempana Juhani Aho kuitenkin koki "uskonollisen renessanssin", jonka merkkeinä olivat mm. hänen teoksensa "Kevät ja takatalvi" ja lastukokoelma "Heränneitä".

Vielä pysähdymme hetkeksi F. E. Sillanpään tuotannon eteen. Hän- hän on suomalaisille tuttu tässä suhteessa radiossa pitämiensä "jou- lupuheittensa" johdosta. Teemme sen siksi, että Sillanpää edustanee kristinuskolle sisäisesti vieraantu-utta, mutta ei kuitenkaan koko- naan sen kanssa välejä katkais-utta osaa kansastamme.

Kirjassaan "Rippi" hän kuvaa "nuoren hulikaanin joulunpyhiä". Se on karmea kuvaus ulkonaisesti ja sisäisesti rappeutuneesta hie- heestä, jossa hallitsee viinan himo ja josta ovat karisseet pois kristil- lis-siveelliset elämän ohjeet. Joulu- aatonna juodaan ja harjoitetaan haureutta. Joulupyhinä tapahtuu murha, Lukiä huomaa olevansa

TARVITSEMME LUTERILAISINA RAAMATTUHERÄTYSTÄ

Teologian lisensiaatti Voitto Vuola oli tänä syksynä yleisradion järjestämässä raamattuaiheisessa tietokil- pailussa. Olemme pyytäneet häntä kertomaan vaikutel- mistaan seuraavassa.

Yleisradio jär- jesti kuluneena syksynä laajalti mielenkiintoa he- rättäneen raa- mattuaiheisen tietokilpailun, jo- ka tällä kerralla rajoittui Vanhan Testamentin historiallisiin kirjoj- hin. Kilpailun ensi vaiheessa ra- dion kuuntelijat saivat vastatta- vikseen 25 kysymystä. Jatkokil- pailuun oli tarkoitus kutsua 20 parhaiten vastannutta. Kun kaik- kiin kysymyksiin oikein vastan- neita oli yli 60, kutsui yleisradio heidät kaikki jatkoon.

Poimittakoon muutama näyte alkukilpailun kysymyksistä, joihin siis kuka hyvänsä radion kuun- telija sai lähettää vastauksensa. — Mitkä ovat Damaskon virrat, joita Naaman kehui? Mikä oli ns. turvakaupunkina Juudean vuoris- tossa? Mitkä olivat nimeltään kaksi Salomon temppelin eteisen edessä olevaa pylvästä? Kuka sa- noi kenelle: "On vain askel minun ja kuoleman välillä." Kuka teki Eljakimin Juudan kuninkaaksi? Mainittakoon, että Eljakim tunne- taan paremmin Joojakim-nimi- senä, jonka nimen faarao Neko hänelle antoi tehdessään hänestä kuninkaan.

kosketuksessa kansan syvimmän pohjamudan kanssa. Säällittävää ja järkyttävää!

Sillanpää on kirjoittanut useaan otteeseen joulun aiheista. Kirjoit- tuksessaan Kuviteltu joulu hän uneksii jouluaatosta, jossa vanhan tavan mukaan on pöydässä räätik- kälaatikkoa, uunissa kypsytettyä sianlihaa ja livokalaa nisujauho- kastin kera. Sitten on myös sauna. Illalla hän menee vanhan ystävänsä luo viemään lahjaa.

Kirjoituksessaan "Joulukirjoitus" hän kuvailee tunnelmiaan joulu- aattona. Tähtitaiivas tuo mieleen ikuisuuden käsitteen. Jouluaamun tullessa on mielessä kirkkomatka. "Unelmassa joulusta" hän kirjoit- taa yksinäisestä majasta, jossa hän joulunsa viettäisi, saunasta, jossa hän kävisi, ja vanhasta kirjasta, josta hän lukisi joulu-evankeliumin.

Joulu näyttää F. E. Sillanpäälle olevan vain peritty tapa ilman henkistä sisältöä.

Mutta eihän tämä käsitys ole vieras monelle kansamme jäsenistä.

Olemme jättäneet viimeiseksi Aleksis Kiven. Häneltähän on meillä mestarillinen kuvaus hurja- luonteisten veljesten jouluaaton vietosta Impivaaran pirtissä. Eivät veljekset sinä iltana muistaneet lukea edes ruokarukousta, vaika- ka Simeoni siihen viittasikin. Eivät he osanneet lukea, joten jou- luevankelimikaan ei kaikunut poi- kien pirtissä. Sen sijaan vaahtoisa olut humallutti heidät, niin että he joutuivat keskenään käsiryttyyn ja sen seurauksena koko pirti pa- loi. Mutta tämä kuvaus on verrat- tavissa esinäytökseen poikien elä- mässä. Sillä kun he kypsyivät si- säisesti todelliseen ihmisyyteen, tu- li heistä vakaita, kristittyjä miehiä, jotka elämällänsä ja toiminnallaan osoittivat kunnioittavansa kristin- uskon pyhiä arvoja.

Olemme jättäneet huomiotta varsinaisesti kristilliset, uskonnolli- set kirjailijat. Mutta ehkäpä siten olemme päässeet lähemmäksi itse kansamme ja sen tapoja ja käsi- tyksiä joulusta.

Matti A. Mustonen.

Jatkokilpailu suoritettiin päi- vällä 9. 9. Lauttasaaren seura- kuntasalissa, jolloin jo mainituista n. 60 kilpailijasta karsittiin n. 50 kymmenen päästä saman päi- vän iltana suoritettuun otteluun, josta alkua radioitiin. Päivän kar- sintakilpailu oli kirjallinen ja kaikki saivat samat kysymykset, joita taaskin oli 25. Näistä muis- tinvaraisesti jokunen esimerkki. — Kenen mainitaan Raamatussa itkeneen ensimmäiseksi? Minkä urheilulajin Raamattu mainitsee ensin? Mitä ovat Siiv, Eetanin ja Buul? Kuka Juudan kuninkaista sairasti pitäliä? Kenet nainen sur- masi Jauhinkivellä? — Omasta puolestani vastasin tähän Jauhinkivikysymykseen: Gideonin sivu- vaimon pojan. Vastaukseni tuomit- tiin ½ pisteen arvoiseksi, koska jätin sivuvaimon pojan nimen mainitsematta. Huvittaviakin hak- sahduksia sattui. Kysymyksen, jossa tiedusteltiin Metusalahin ikää, joku kilpailija luki Metusa- lahin isää tarkoittavaksi. Hän tiesi kyllä M:n isän nimen, mutta sai vastauksestaan 0 pistettä. Kar- sintakilpailussa kymmenen jouk- koon selviytyneiden pistemäärät olivat muistaakseni 22—24 pisteen välillä. Niinpä siis sellainenkin kilpailija, joka 25:stä kysymyk- sestä vastasi 21:een oikein, putosi illan jatkokilpailusta. Esittämistä pistemääristä ilmenee, että taso alkupään osalta oli varsin ta- sainen. Sensijaan 20. sai enää 16 pistettä.

Iltakilpailu suoritettiin ruotsa- laisessa kaupparokkeakoulussa al- kaen klo 20.30 ja oli radiointiin va- rattu tunti. Järjestäjät arvelivat, että tunnin aikana saadaan kaksi parasta selville, joiden kesken seu- raavana päivänä käytiin erillinen loppuottelu siitä, kumpi pääsee Suomen edustajaksi kansainväli- seen tietokilpailuun Israeliin. Kävi kuitenkin niin, että radiointitun- nin aikana oli vasta yksi kilpailija

pudonnut. Niinpä kilpailua jatket- tiin välittömästi radioinnin päätyt- tyä ja tarvittiin peräti 2½ tuntia, ennenkuin loppuottelijat olivat sel- villä. Kilpailun lopulliseksi voitta- jaksi selviytyi ins. Laine Tampe- reelta.

On ilmeistä, että erilainen muistityyppi oleellisesti vai- kuttaa kilpailumenestykseen.

Omana vaikutelmanani totean kilpailun suhteellisen helppouden kirjallisessa vaiheessa. Suullisessa vaiheessa sensijaan olin pitkän matkaa hätää kärsimässä, vaikka kysymysten vaikeustaso pysyi suurin piirtein samana. Suurin syy tähän lienee ollut lyhyt vastaus- aika. Toisenlaisen muistityypin omaava sensijaan saattoi antaa vastauksen suoralta kädeltä. Kysy- tyn asian sijoitus oikeaan histo- rialliseen yhteyteen, rinnakkais- tapahtumien eliminointi ja muu sentapainen oli jatkuva rasituk- seni, kun oli operoitava lyhyen to- vin puitteissa. Toisaalta tämä voi myös johtua siitä, ettei asioiden hallinta ollut ehdottoman varmaa.

Seurakuntalaisten keskuudessa voi olla myös niitä, jotka epäroi- den suhtautuvat raamattutietokil- pailuun katsoen Raamatun alueek- si, joka olisi rauhoitettava tämän- tapaisilta toimenpiteiltä. Toisaalta näinkin voidaan herättää harras- tusta Raamatun sanomaa kohtaan. Raamatun auktoriteetiivisuuden ko- rostaminen kristinopin ja elämän puntarina on luterilaisuuden kes- keisimpiä periaatteita. Lieneekö niin, että me luterilaisina kuiten- kin tarvitsemme ensi kädessä raa- mattuherätystä, paluuta alkuläh- teille. Ehkä näen väärin arvelles- sani, että

valtaosa seurakuntalaisista liikkuu raamattutietoudessa aivan hataralla pohjalla.

Mille sitten rakentaa, kun pitä- vä pohja puuttuu. Ja miten tor- jua opilliset harhat, elleimme Apol- loksen tavoin ole "väkeviä raama- tuissa".

Luulen yleisradion tehneen kan- salle kauniin palveluksen, jos se kilpailuillaan on saanut ihmiset et- simään pölyttyneet Raamattunsa hyllyköiltä. Palvelus on vielä suu- rempi, jos uusi tutustuminen pää- see päivittäin jatkumaan ja syve- nemään. Otapa sinäkin, hyvä seu- rakuntalainen, vanha Raamattusi esille ja solmi uusi ja pysyvä tut- tavuus sen kanssa.

Milloin tarvitset Pyhää Henkeä?

jos tarvitset rukousta

"Minä vuodatan Daavidin su- run päälle ja Jerusalemin asu- kasten päälle armon ja rukouk- sen hengen." Sak. 12: 10.

jos kaipaat rakkautta

"Jumala ei ole antanut meille pelkuruden henkeä, vaan voi- man ja rakkautta ja raittiu- den hengen." II Tim. 1: 7.

jos tahdot olla Jumalan lapsi

"Te ette ole saaneet orjuuden henkeä ollaksenne jälleen pelos- sa, vaan te olette saaneet lap- seuden hengen, jossa me huu- damme Abba, Isä!" Rom. 8: 15.

jos olet neuvoton

"Hänen päällensä lepää Herran Henki, viisauden ja ymmärryk- sen henki, neuvon ja voiman henki, tiedon ja Herran pelon henki." Jes. 11: 2.

jos haluat totuutta

"Minä olen rukoileva Isää ja hän antaa teille... totuuden Hengen, jota maailma ei voi ot- taakaan vastaan koska se ei näe häntä eikä tunneta häntä." Joh. 14: 16—17.

NEUVO LAPSIA JA KIELLÄ LEIKKIMÄSTÄ AJOTIELLÄ

IHMISYHTEYDET

Ihmisen luontoon saattaa sisäl- tyä paljon jaloutta ja kauneutta, mutta se kaikki on ylpeyden ja itsekkyyden tahraamaa, niin että se johtaa vain kateuteen ja viha- mielisyyteen. Yhteys ja sovinto niin kansojen kuin yksityisten ih- mistenkin välillä löytyy vain silnä määrin kuin Pyhä Henki saa evankeliumin kautta uudistaa ja yhdistää neidät ja vaikuttaa meissä Hengen hedelmiä: rak- kautta, iloa, rauhaa pitkämieli- syyttä, ystävällisyyttä, hyvyttä, usko'lisuutta, sävyisyyttä, itsensä- hillitsemistä.

(Gal. 5: 22).

Nillo Suhonen

Mäntyluodon satamalahetys

Jo pitkähkön aikaa on ollut suunnitteilla Mäntyluodon satama- lähetysluoneiston uusiminen. On- pa ajateltu kokonaan uuden talon rakentamistakin. Siitä kuitenkin luovuttiin ja nyt on pantu alulle nykyisen huoneiston perusteelli- nen uusiminen.

Keskikerrokse n tulee suuri luku- ja kokoussali, ompeluseura- huone, vierashuone ja pieni säh- köistetty keittiö. Kellarikerrok-

seen sijoitetaan alustaa syventä- mällä kerhohuoneita ja keskus- lämmitys. Vinttikerroksen huonei- ta lisätään niin, että asemanhoi- taja voi siellä asua. Ulkoraken- nukseen, jossa on sauna, sijoite- taan lisäksi yksi vierashuone.

Merimieslähetykseura on Män- tyluotoon tullut töitä valvomaan Veikko Tuomenoksa, jolla on ko- kemuksia samanlaisesta työstä viimeksi Oulussa. Uudistustyöt tu- levat maksamaan noin kolme ja

puoli miljoonaa markkaa, josta merimieslähetykseura suorittaa kaksi miljoonaa ja loput jää pai- kallisten rahoitusten varaan.

Seurakunta saa edelleenkin käyt- tää taloa pyhäkoulu- ja kerhotar- koituksiin. Mäntyluodon satamas- sa käy vuosittain lähes 400 suo- malaista ulkomaan liikenteessä olevaa laivaa, joiden miehistöt käyttävät ahkerasti lähetysase- maa.

Yli 40 vuotta hautauspalvelua

Rantasen
HAUTAUSTOIMISTO
PORI, ITÄPUISTO 12 Puh. 12707

Suurin — Suosituin
Kuljetukset autoillamme
kaikkialle

Ettehan tahdo ajaa kolaria?

HEURLININ AUTOKOULUT
antavat havainnollisen ja tehokkaan opetuksen

Pori, Gallen-Kallelankatu 11, puh. 14 007 - Kokemäki, puh. 60 139

KUMPI ON SCHWEITZERIN SANA?

Evankeliumi on ollut alkuasuk-
kaille suuri henkinen hyvätyö

Lähetyssaarnaajat ja kirkko on
Afrikan suurin kirous

Rov. Matti A. Mustosen kirjeenvaihto Albert Schweitzerin kanssa

Albert Schweitzer on nykyhetken suurimpia persoonallisuuksia. Hänen tiensä teologina, musiikkimiehenä, lääkärinä ja lähetystyön tekijänä on saanut osakseen sekä suurta ihailua että pistävää arvosteluakin. Hän on kulkenut pystypäisenä ja samalla nöyränä oman kohtalonsa tien. Sellaisena hän on kohonnut erääksi ihmiskunnan sankariksi ja omantunnon ääneksi.

Suomessakin tunnetaan hyvin hänen nimensä. Mutta vastaan on noussut myöskin arvostelun ääniä. On kiinnitetty huomiota siihen, että hänen teologiset ajatuksensa eivät mahdu niihin opillisiin kehyksiin, joita aikojen kuluessa on syntynyt kristillisten kirkkojen piirissä. Onpa suoraan sanottu, ettei häntä voida pitää perinteellisessä mielessä kristittynäkään.

Sellainen outo ajatus oli Porissa ilmestyvän Satakunnan Kansan 8.4.1961 ilmestyneessä numerossa. Suomalainen retkikunta oli käynyt Lambarenessa ja eräs sen osanottajista oli kirjoittanut lehden selostuksen. Siinä olivat mm. sanat: "Kun kuulin Albert Schweitzerin sanat "lähetyssaarnaajat ja kirkko on Afrikan suurin kirous" en ollut uskoa koviani."

Rovasti Mustonen kertoo:

Kun luin selostuksen, otin yhteyden kirjoittajaan ja sain kuulla, että nämä sanat oli lausuttu Lambarenessa aamiaispöydässä. Silloin

päätin kirjoittaa itselleen tri Albert Schweitzerille asiasta. Sillä kysymys oli siitä, kieltäkö tri Schweitzer lähtökohtansa vai ei. Jos se on totta, heittäisi se kaikkien lähetystyöhön pimeän varjon.

Schweitzer vastaa kirjeessään:

"Tuhannet kiitokset rakkaita riveistänne. Minusta on käsittämätöntä, kuinka lehtimies voi levittää Suomessa sanomakseni, että 'kristillinen lähetystyö on ollut Afrikan suurin kirous'. Minä itse kuulin ensimmäisinä täälläoloni vuosina tähän lähetykseen ja olen Lambarenen kirkossa liikutuksella ja ilolla saarnannut evankeliumia. Evankeliumi on ollut alkuasukkaille suuri henkinen hyvätyö. Se on vapauttanut heidät pakamuden hirveistä kuvitteista, joissa he elivät. Se on ottanut heiltä pois taikuuden ja julmuuksien pelon, joita poppamiehet harjoittivat! Ja se on tuonut heille Jeesuksen ja uskon taivaan henkiseen isään! Tuon kaiken olen minä ensimmäisen kristillisen julistuksen aikana kokenut! Olen kuullut asukkaiden kiitoksen evankeliumin sanomasta.

Joka kerran kun meille tulee vierailuja, täytyy minun pelätä, että Euroopassa tai Amerikassa kerrotaan jotakin, joka täällä

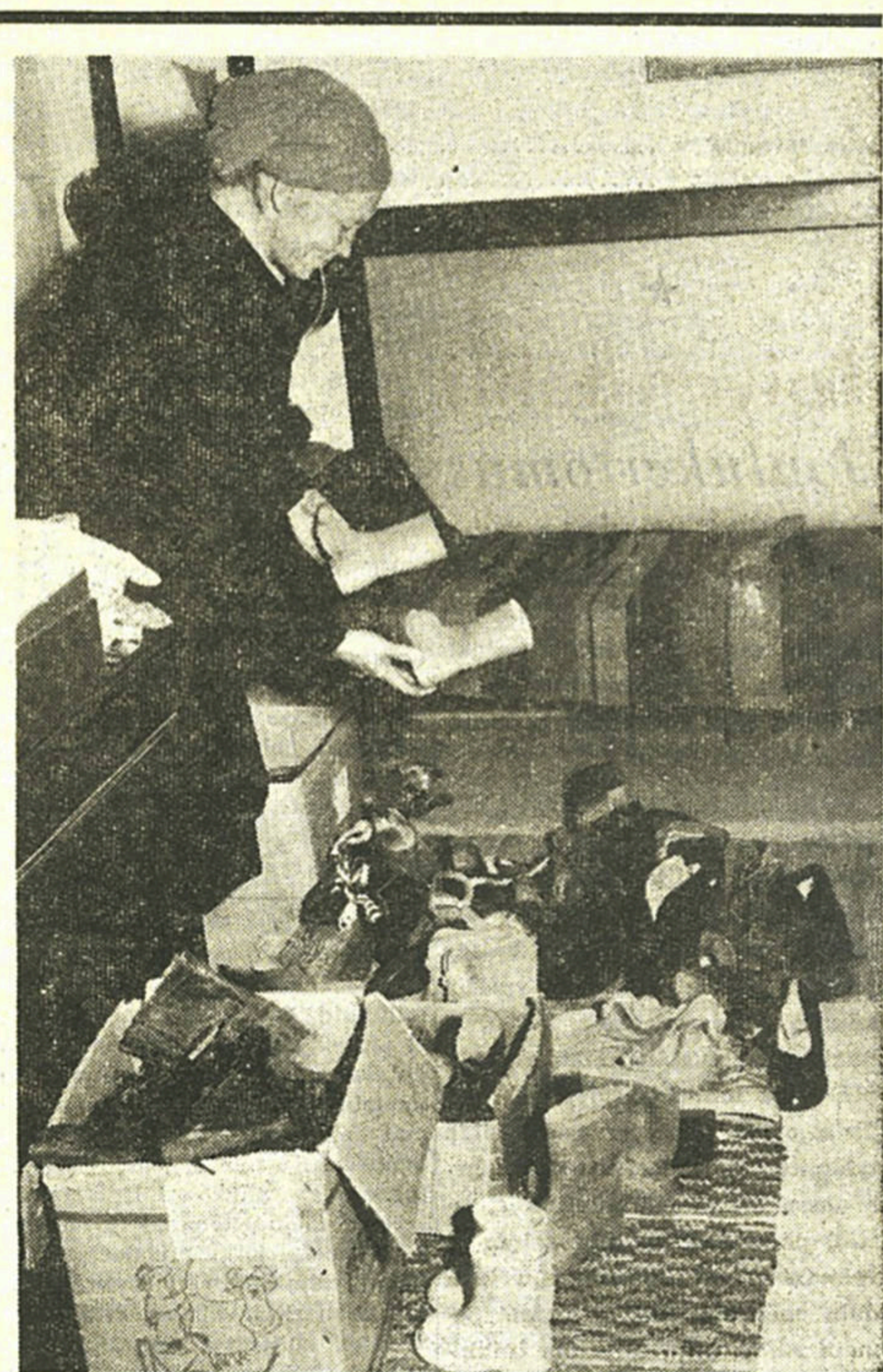
käytössä on käsitetty väärin. Minä en ymmärrä näiden ihmisten kevytmielisyyttä...

Mitä surullisia aikoja eläme mekään! Olen atomivaaran vuoksi hyvin suruissani ihmiskunnan puolesta..."

Albert Schweitzer vastasi siis selvästi. Hän ei suinkaan ole kristillisen lähetystyön vastustaja, vaan sen lämmin kannattaja. Samalla hänen sanansa todistavat, miten lähellä kristinuskoa hän sisäisesti on.

Miten Lambarenen kävijän erehdys on ollut mahdollinen?

Keskustelussa, josta nuo irralliset sanat, jotka alussa mainittiin, olivat tarttuneet virheellisinä kuulijan korviin, saattoi olla kysymys kenties roomalaiskatolisesta lähetystyöstä. Albert Schweitzer on toisessa yhteydessä maininnut, kuinka kokonaiset kyläkunnat ovat Päiväntasaajan Afrikassa Ogowe-virran varsilla tuhoutuneet väkijoumien käytön seurauksena. Protestantit lähetysasemat pitävät kiinni opetuksessaan — näin mm. Suomen Ambomaan lähetys — ehdottomasta raittiudesta. Roomalaiskatolisilla lähetysasemilla harjoitetaan viininviljelystä. On mahdollista, että vierailija on kuullut osia tämänlaatuisesta keskustelusta.

"Mikä näistä sopisi lapselleni, kun tulee kylmä ja märkä aika?" Näin kysyy moni äiti joulun edellä.

Seurakunta avustaa varattomia

Kulunutkaan syksy ei ole tullut kaikille samanlaisena. Jeesus sanookin: "Köyhät teillä on aina keskuudessanne, ja milloin tahdotte voitte heille tehdä hyvää" (Mk 14; 7). Tätä hyvää ovatkin kaupunkilaiset tehneet tuomalla pitkin syksyä diakoniatoimistoon Itäpuisto 14 piharakennukseen

käytettyjä jalkineita ja vaatteita. Seurakunnan diakoniatyöntekijä on kerännyt maaseudulta perunoita, viljaa ja juurikasveja. Vilja jauhetaan jauhoiksi ja ryyneiksi.

Puutetta on ollut erikoisesti lasten vaatteista ja kengistä sekä miesten työpuvuista. Talven alkaessa tarpeetkin suurenevät. Yleisö voi luottamuksella antaa jaettavaksi ylimääräisiä asusteita,

taan, sillä seurakunnan diakoniatyöntekijät tuntevat puutteenalaisen väestön.

Viime jouluvuodesta tuli osallisiksi 400 henkeä ja koko vuonna 520 perhettä (n. 1500 henkeä). Avustusten rahallinen arvo oli lähes kolme ja puoli miljoonaa markkaa.

Diakoniatoimiston puhelin on 14107.

Antti Airio Oy

Etelä-kauppatori 2.

Nyt on muuttovaihe ohi ja myymälämme on huomisesta alkaen palvelemaan Teitä entisessä tutussa kulmassa, uudisrakennuksen ajamukaisissa avarissa suojissa.

TERVETULOA!

NYT UUDESSA YMPÄRISTÖSSÄ

Olemme muuttaneet

AIRION KULMAAN, Eteläkauppatori 2

Turun Kustaseppä Oy

Pori - Puh. 12100

Vaunujen pyörät irtautuivat,

kun Egyptin farao ajoi takaa Israelin kansaa Punaisella merellä. Ja vedet palasivat ja peittivät sotavaunut ja ratsumiehet, koko faraon sotajoukon, joka oli seurannut heitä mereen. (II Moos. 14: 24—28). Jumala tarttuu tänäkin päivänä suurten ja pienten ihmisten elämän kulkuaan, saattaakseen vanhurskaat tuomionsa kaikkien nähtäväksi. Mahtailijat joutuvat vastaamaan teoistansa otolliseen aikaan Jumalan edessä. Älä siis pelkää, kun olet Herran käsissä. Jumala tietää, milloin vaunun pyörätkin irtautuvat.

Pappiemme sanoja

TAAKKAMME

"matalapaine" mielialassamme johtuu keskeneräisistä, selvittämättömistä asioista Luojamme ja Jumalamme edessä. Tätä tosiasiata yritetään turhaan painaa taka-alalle työn, harrastusten ja huvitusten vuorotahdissa. Kiristyneen mielen laukeamista ja lepoa eivät tuo rentouttamisharjoitukset eikä edes ilmanalan vaihdos. Taakka pysyy ulkonaista olosuhteista riipumatta ja pimentää kirkkaan suvipäivänkin harmaan ilottomaksi. Tunto syyttää synnistä.

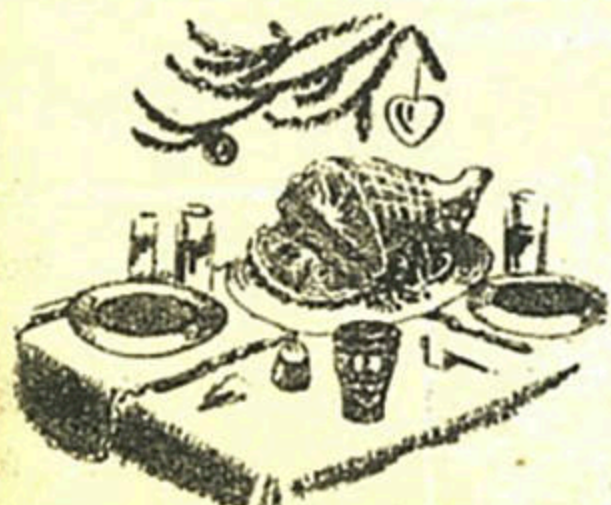
Jeesuksen Kristuksen sovitusuhri Golgatan ristillä on ehtymätön latauma anteeksiantamusta kaikkia meitä tänäkin ajan poispoikenneita varten. Hänen tähtensä Herra ei "lue", sts. ei ota lukuun eikä muista pahoja tekojamme tulevassa tilinteossa.

LÄHIMMÄISRAKKAUS

Jumalasta luopuva ihminen koettaa ja sulkee sydämensä Jumalan armoarjouden edessä mutta samalla kaikelta äärettömältä jumalalliselta rikkaukselta, minkä kirkkauden Herra on meille tarkoittanut. Yhtä vaarallista on, jos sydämiemme kivettyy veljemme ja lähimmäisemme hädän ja tarpeitten edessä, ja me väistymme pois ihmiselämän suuresta palvelustehtävästä. Jumalan armo luo tosi rakkauden sydämiimme Jumalaa, veljiämme, lähimmäisiämme ja vihamiehiammekin kohtaan. Tämä armon synnyttämä rakkaus kukoistaa ikuisesti. Ja toisaalta vaikka jakelisimme kaiken omaisuutemme köyhäin ravinnoksi ja vaikka ruumiimme-kin antaisimme poltettavaksi ilman rakkautta, olisi kaikki vain hyödytöntä ja turhaa ihmispuuhailua.

Tapani Pietilä

U. P. Koskenvoima

KAIKKI
mitä haluatte joulupöytäanne
saatte meiltä

PORIN LIHA

Etelä-kauppatori 4, puh. 13190

Naisten asusteiden
erikoisliike

Salli Tuomi

Osuuskassan talo

VANHEMPIEN TÄMÄNPÄIVÄN ESIMERKKI

Lapsi elää elokuvista näkemäänsä

Varkauden seurakuntalehdessä Kotiviestissä 10. 11. kirjoittaa Bruno A. Salmiala meilläkin huomiota ansaitsevia ajatuksia elokuvien vaikutuksesta lapsiin. Lainaamme hänen kirjoituksistaan osia, mutta esitämme aluksi alaikäisten rikollisuustilaston vuosilta 1956—1960.

	1956	1957	1958	1959	1960
Alle 15-vuotiaat	3837	4191	4507	6388	7441
15—17-vuotiaat	6068	8810	10462	11297	14032
18—20-vuotiaat	13135	16110	17289	18482	20847

Juopumuksesta asetettiin v. 1960 syytteeseen 890 15—17-vuotiaasta (v. 1959 627) ja 3272 18—20-vuotiaasta (v. 1959 3042 nuorta). Molemmat tilastot osoittavat kasvua.

Tämä kasvu on nuorimmissa ikäluokissa todellisuudessa valitettavasti vielä huomattavasti suurempi

kuin edellä olevat numerot osoittavat, sillä varsinkin lasten rikolliset teot jäävät monesti viranomaisille ilmoittamatta.

Tässä taistelussa on yhteiskunnan yhtenä tärkeimpänä velvollisuutena huolehtia vähintään siitä, ettei se ainakaan itse omalla toiminnallaan edistä lasten rikollisuutta.

Elokuva voi usein synnyttää tuon jännityksen kaipuun ja voimien kokeiluhulun samalla kun se opastaa, mistä tuo mieltä kiehtova on löydettävissä. Siten saattaa elokuva olla se alkusyy, joka johtaa rikokseen johtavan ajatuksen syntymiseen. Huonot elokuvat saattavat helposti poistaa ne estot, jotka synnyttävät siveellisyystajua ja kasvatus ovat luoneet. Ainakin ne voivat heikentää niitä. Lapsi usein ikäänkuin elää sen, minkä hän elokuvassa näkee ja sillä on sen vuoksi syvälinen vaikutus häneen sielullisesti. Edellä sanotuista syistä ei pitäisi olla epäilyksiä siitä, että yhteiskunnan velvollisuutena on huolehtia siitä, etteivät sopimattomat elokuvat pääse hokuttelemaan lapsia rikollisuuden tielle tai tuhoamaan niitä eettillisiä arvoja lapsen sielunelämässä ja ajatusmaailmassa, jotka muodostavat esteen luisumiselle rikollisuuteen. Ei suinkaan riitä vain se, että kielletään po. suhteessa vaarallisten elokuvien julkinen esittäminen lapsille. Ainakin yhtä tärkeää ei ole tärkeämpää on se, ettei näiden lapsille vahingollisten elokuvien esittämistä sallita television välityksellä kodeissa, joissa tosiasiallisesti on usein varsin vaikeata hyvästä tahdostakin riippumatta estää lapsia näkemästä niitä. Yhteiskunnalla ei ole mitään takeita siitä, etteivät lapset pääsisivät kodeissa seuraamaan niille vahingollisia filmiesityksiä. Kansallamme ei pitäisi olla varaa eikä myöskään siveellistä oikeutta panna lapsiaan alttiiksi sille suurelle vaaralle, minkä sanottujen filmien esittäminen aiheuttaa.

— Siitä on nyt kuusitoista vuotta, kun olen ollut ilman alkoholia. Kiitän Taivaallista Isää, että hän lähetti Toivon Tähtien valaisemaan kurjan elämäni synkkää yötä ja että hän on tähän asti auttanut ja pelastanut, vaikka raajarikkinäkin.

Toivon tähti Joulukertomus

— Minä olen entinen alkoholisti, jonka Herra on pelastanut uuteen elämään. Vaikka ruumiini on nyt raihaa, niin että minusta on jäljellä vain paperikassallinen laihoja luita, olen onnellinen ja kiitollinen Vapahtajalleni.

— Se tapahtui näin: Käytin niin paljon väkijuomia, etten voinut laisinkaan hallita itseäni. Vaatteista oli jäljellä vain risaiset housut ja kurja takki likaisen paidan päällä. En ollut vuosin käynyt saunassa. Tait kalvoivat likaista ruumistani, eikä kukaan päästänyt minua sisälle, kun kerjäsini ovilla. Ei edes ruokaloihin tahdottu minua laskea. Yritin humalassa keuhkainä yönä kortteeriini päin. Palelin, olin sairas ja voimani olivat lopussa kun kaaduini mölisen pellon ojaan. Samoin silmin näin taivaalla tulkkivan tähden. Ajattelin: Toivon tähti! Onkohan minulla enää mitään toivoa päästä tästä kurjuudestani?

— Jatkoin entiseen tapaan ja olin joutunut humalaisena ranta-ruokalaan, nykyiseen Uskon Majaan. Sinne tuli illalla joitakin katulähetystyöntekijöitä kutsumaan kokoukseen. He kehottelivat vakavasti ja ystävällisesti. Minä ajattelin lähteä pakoon ja pääsinkin ulos. Mutta sitten minä kaaduini voimattomana enkä jaksanut enää omin voimin nousta.

— Kutsujen joukossa oli eräs entinen poliisi, joka osasi käsitellä juopuneita. Hän nosti minut ylös ja sanoi: "Jumala antaa sinulle kyllä voimaa pääsemään tästä tilasta."

— Rupesin käymään katulähetyskokouksissa ja minusta tuli väitellen uusi ihminen. Toiset katsoivat pitkään entistä "Nokivilleä". Koko sen kesän olin kyllä aika heikossa kunnossa. Oli kuin olisin kulkenut unessa, mutta minun ei tarvinnut enää juoda. Jumala oli vapauttanut minut ja antanut syntini anteeksi. Ihmiset kyselivät miten se tapahtui ja milloin. Mutta minä en osannut sitä selittää paremmin kuin mitä Raamatussa sanotaan: "Ottolissella ajalla minä olen sinua kuullut ja pelastuksen päivänä sinua auttanut." (II Kor. 6: 2)

Lapsi seurakunnan päiväkerhossa

Syyskuun alkupäivinä moni Porin lapsi sai jälleen aloittaa käyntinsä seurakunnan päiväkerhoissa. Onhan tämä jo tutuksi tullut työmuoto saanut sijansa niin lasten kuin heidän vanhempiensaakin sydämissä. Lienee paikallaan selostaa tätä arvokasta työmuotoa muutamien sanoin seurakuntalaisille.

17 PÄIVÄKERHOA, 425 LASTA

V. 1955 aloitti ensimmäinen päiväkerho toimintansa seurakuntakodissa Itäpuisto 14. Vähäisestä alusta on työ laajentunut kaupungin ympäristöönkin käsitellen ensi vuoden alussa 17 ryhmää, joista jokaiseen kuuluu 25 lasta eli yhteensä 425. Kukin ryhmä kokoontuu 3 kertaa viikossa kerrallaan 3 tunniksi, joten yksi lapsi saa olla 9 tuntia viikossa seurakunnan ilmaisessa hoidossa. Kerhokohteina ovat nykyisin seurakuntakoti ja rukoushuone keskeisillä paikoilla. Länsi-Porin, Väinölän ja Pihlavan seurakuntatyökeskukset, Toejoen rukoushuone ja Kuurojen talo VI osassa. Ohjaajina toimivat päiväkerho-toimikunnan valitsevat henkilöt, jotka tällä hetkellä ovat: Helmi Lanne, Liisa Santavuori, Hilka Väkkärä, Aili Mikkola, Martta Suonpää ja Raisa Räsänen. Jokaisella heistä on huostassaan yksi tai useampia ryhmiä.

KERHOJEN OHJELMA

Kerhoon saapuessaan kokoon-tuvat lapset hartaushetkeen, jolloin lauletaan virsi tai laulu ja

Nostitko kätesi?

Herätyskokouksessa kysyttiin: Kuka tuntee tarvitsevänsä sielunhoidollista keskustelua? — Nostit ehkä kätesi, mutta oletko etsinyt itsellesi apua? Seurakunnan papi-to on saanut koulutuksen tähän tehtävään ja on valmis auttamaan. Varminta on puhelimitse sopia keskustelun ajasta ja paikasta.

Herätyskokouksessa pyydettiin myös nousemaan niitä, jotka haluavat mennä auttamaan lähimmäistään hengellisesti. Älä siis vain yksin nautiskele Sanasta, vaan anna siitä muillekin. Ja jos et osaa, kysy neuvoa Raamatulta ja niiltä, jotka ovat kokeneita.

Pyhäkoulut kutsuvat

Keski-Porin seurakunnan pyhäkoulut sunnuntaisin:

Itäpuisto 14 klo 13	Presidentinpuistik. 26 klo 10
Mikonk. 8 klo 12	Vanha ammattikoulu klo 10
Varvink. 4 klo 12	Tasavallank. 3 (oman tal. lapsille) klo 12
Pohj.kauppatori 3 A 9 klo 10	Kasvihuoneenk. 18 klo 13
Säveltäjänk. 5 klo 13	Väinölän srk.talo klo 13
Neuvosmiehenk. 6 klo 14	Kalaholman koulu klo 13
Esivallank. 6 klo 13	Honkaluodon Ruuska klo 13
Esivallank. 35 klo 12	Ruosniemen rukoush., pojat klo 9 ja tytöt klo 13
Diakonissalaitos klo 13	Toejoen rukoushuone klo 13

V a n h e m m a t ! Ohjatkaa lapsenne pyhäkouluun!

pyydetään siunausta alkavalle yhdessäololle. Sen jälkeen on vuorossa askartelutunti käsittäen piirustusta, muovailua, tahtelua tai jotakin muuta lasta kiinnostavaa ja heidän ikäkaudelleen sopivaa työskentelyä. Välillä valmistetaan pieni esine kotiin vietäväksi ja juhla-aikoina lahjat äidille ja isälle. Vapaa leikki on aina yhtä mieluista. Mukanatuodut eväät syödään suuressa joukossa varmaan reippaammin kuin kotona ja kädet ristien syvennyttään ruokarukoukseen. Jokapäiväiseen ohjelmaan kuuluvat edelleen laulu-leikkikunnit, joilla harjoitellaan myös ohjelmat joulun ja kevätjuhliin. Koska päiväkerhotoiminta on seurakunnallinen työmuoto, tahdotaan korostaa uskonnollisen mielen herättämistä kertomalla heille Taivaallisesta Isästä ja lasten ystävästä Jeesuksesta. Runsaat raamatunkertomukset, hengelliset laulut ja uskonnollisaiheet kuvakirjat valottavat lapsen herkkään sieluun Jumalan salattua maailmaa.

Päiväkerhotoiminnan kautta tavoitavat seurakunnat ojentaa palvelevan käntensä lapsille ja heidän vanhemmilleen. Ensi vuoden talousarvioon on tätä toimintamuotoa varten ehdotettu varoja n. kaksi miljoonaa markkaa.

KOTIEN KASVATUSONGELMA

Suurella tyydytyksellä ovat vanhemmat suhtautuneetkin päiväkerhotoimintaan. Pyrkijöitä on aina ollut enemmän kuin on voitu ottaa vastaan. Tänä syksynä pyrkijöille pantiin ikärajoitus siten, että lapset otettiin varttuneim-

mista alkaen, joten kaikki 5—6-vuotiaat ja osa 4-vuotiaista pääsivät kerhoon. Onpa joukossa joku-nen kirkosta eronneenkin lapsi.

Joulu- ja kevätjuhlin kokoon-tuneina saavat äidit ja isät seurata lasten leikkejä ja runsain joukoin onkin joka työpisteessä näihin tilaisuuksiin saavuttu. Silloin tällöin järjestetään myös kutsutalaisuuksia vanhemmille. Kuluvana syksynä oli Länsi-Porin seurakuntasalissa juhla, johon kaikki päiväkerholaisien äidit oli kutsukortilla kutsuttu. Ohjelmaan sisältyi mm. maist. Välimäen esitelmä lasten kasvatusongelmista ja rouva Ekon rainakuvin havainnollistettu esitys Norjan kansan elämästä. Muun ohjelman lomassa oli lasten esityksiä ja kahvitarjoilu.

Nykyisenä kovana ja laskelmoi-vana aikana lankeaa tällainen seurakunnan rakkaudenpalvelu kiitolliseen maaperään. Tuskin koskaan ovat vanhemmat olleet suurempien kasvatusongelmien edessä kuin nyt. Huolestuneina monet isät ja äidit pysähtyvät ajattelemaan lastensa tulevaisuutta. Jos me seurakuntalaisina suljemme tässä selostetun työmuodon esirukouksimme ja pyydämme ohjaajille viisautta ylhäältä, saamme olla varmat, että lapsemme ovat kerhoissa hyvässä turvassa. Tahdon lopuksi esittää 5-vuotiaan kerholaisen terveiset kerhostaan: "Nyt minä tiedän, mikä on risti ja kenelle se on kerran pystytetty." Voiko olla parempia terveis-iä! Sama ristin Herra, joka on kasteessa pienokaiset ottanut omikseen, tahtoo seurakunnan kautta taluttaa heitä taivaan valtakuntaan.

Maija Vuola

Väinölän päiväkerhon lapset leikkivät iloisesti kuusi-juhlassaan.

Junnilan iltanuotiolle valmistautuvat pojat huopiin kää-riytyneinä.

Oi joudu, Kristus, Kuningas,
Hallitse meitä voimallas,
Pauloista synnin kirvoita
Ja uupunehet virvoita.

Avaja porttis, ovesi
Käy Herraas vastaan nöyryästi,
Kun itse taivaan kuningas
Sun tahtoo olla vierahas.

Nyt seis! Oi Jeesuseni
Tuon lahje
Jotk' annse

KASVATTA A HUOMISPÄIVÄN NUORISON

Kuka vastaa nuorista?

- ▲ Kokeiluja vaaravyöhykkeellä
- ▲ Nykyään on enemmän mahdollisuuksia
- ▲ Meidän on otettava vastuu

Nuorelta ihmiseltä puuttuu kokemuksia. Siksi hän on halukas kokeilemaan kaikkea. Voidaan kokeilla puun oksan kestävyyttä yhtä hyvin kuin opettajan kärsivällisyyttä. Uuden yrittäminen kuuluu kasvamisen olemukseen. Mutta jos jotakin rikkoutuu, kuka siitä vastaa?

Kokeilemiseen kuuluu jännitystä ja sitä tavoittelee sekä tyttö että poika. Pikkupojat koettelevat tulitikkuja, räntinää ja räiskettä. Ennen pitkää kohdistuu se myös tyttöihin. Komppasanat, ja ulkona kuljeskelu vaihtuvat lähenemiseen. Silloin ei ollakaan enää sakissa, vaan kahden. Kaikki tämä kuuluu ihmismuutokseen ja se etsii muotoja jokaisen nuoren elämässä. Ilman sitä pysähtyisi kehitys.

Vastuun kysyminen tulee ajankohtaiseksi viimeistään silloin, kun nuori ihminen joutuu vaaravyöhykkeeseen. Ja kokeilussa on aina vaara tarjona. Koska nuoren omatunto on herkkä, vaatii se väistämään vaaraa ja noudattamaan hyviksi opittuja tapoja.

Kompassineula osoittaa vakaasti pohjoiseen niin kauan kuin sitä eivät läheiset magneetit häiritse.

Nuori tulee hulluksi rakkautesta, rakkaudesta ja rikoksesta, kun niiden magneettiset voimat tulevat liian lähelle.

Väijummatkaan eivät houkuttele Alkon hyllyillä. Vasta kun niitä on maistettu, alkavat ne häiritänsä. Silloin ei enää pysyttyä arvostelemaan mikä on hyvää ja mikä pahaa. Syöksytään suin päin joukon mukana ilman selvää suuntaa.

Kansamme on erittäin suurissa vaaroissa siksi, että ylellisyys on kasvanut viime aikoina entistä enemmän. Nuorilla on nyt rahaa enemmän. Heillä on vapaa-aikaa enemmän. Ja heillä on enemmän mahdollisuuksia huvitteluun kuin ennen. Puhutaan huviteollisuudesta, jolla rahanhimoiset tehtaillijat imevät nuorten varat ja ruokkivat heitä rikoksiin ja hurjasteluun johtavilla elokuvilla. Tekeillä oleva televisiolaki uhkaa myös vaarantaa lasten ja nuorten herkkää sielunelämää, kun ei voida tehdä eroa "lapsilta kielletty" esityksiin. Elokuvissa voivat lipunmyyjät sentään seuloa lapset, mutta kodissa olevan television saavat jännitystä etsivät lapset avata vanhempien poissaollessakin. Mikä vastuu laskentukaana televisio-ohjelmapäällikköjen harteille!

Amerikkalaiset elokuvat eivät kuvaa normaalia elämää, vaan kuviteltua rikollisuutta, jonka tarkoituksena on kiihottaa ihmisen synnillisii viettejä.

Nykyajan nuori elää atomipölyisessä ilmapiirissä, joka kietoo häntä kaikkialla ja jota hän joutuu hengittämään niin, että se turmelee hänet sisällisesti. Uskonnollisessa kiellessä sanotaan tätä synniksi. Ja siitä ei ole muuta pelastusta kuin minkä Jeesus Kristus tuo.

Meille on ominaista etsiä syyllisiä ja siirtää kaikki viat heidän päällensä. Kukaan ei tahtoisi kantaa vastuuta mistään.

Koska emme voi syyttää Jumalaa, on meidän itse otettava vastuu itsestämme ja nuoris-tamme. Tiedämme, että vanhempien esimerkillä on valtava vaikutus lapsiin. Rauhallisen, sopuisan kristillisen kodin vaikutus kantautuu elämässään harhaantuneidenkin nousemiseksi. Kiellet ja käskyt eivät aina auta, sillä uuden sukupolven on kuljettava oma tiensä. Nuorilla on myös vastuu itsestään. Vaarallisen houkutuksen edestä on paras paeta. Onhan jokaisella itsesäilytysvaisto, jota Jumalan käskyt ja sana tukevat. Mutta meillä on myös vastuu toisistamme. Kuulin yöllä kadulla huodon: "Eeva älä mene sinne, se on mätää sakkia." Tällaisia toveriien suojeluvia huutoja tarvitaan nykyin Suomen kansan nuorten herättämiseksi ja pelastamiseksi. Ja koska meillä on kohtalon-yhteys tässä maailmassa, pitää meidän myös varjella toisiamme. Tarvitsemme rakkautta olla veljemme vartijana, sillä olemme monin sitein yhdistettyinä toisiimme.

Emme saa liian paljon odottaa tulevaisuudelta ja sitä pelätä tai ihannoida, vaan meidän on täytettävä vastuumme nykyhetkenä.

P. O. Ekko

— Me emme ole maailman lapsia, joita Jumala houkuttelee luokseensa.

vaan olemme Jumalan lapsia, joita paha maailma viekoittelee.

SEURAKUNNASTA MUUTTO

Mikäli Porin seurakuntien kesken tapahtuu asunnonmuuttoa, on niistä käytävä ilmoittamassa kirkkoherranvirastossa. Esim. Keski-Porista Länsi-Poriin, Pihlavaan tai Reposaarelle. Vain seuraamala muuttokirja-asetusta voidaan rekisterinpito hoitaa joustavasti.

Sama nimi kuin muillakin?

Sano sinä nimesi, niin minä sanon, milloin olet syntynyt. Joka vuodella on nimittäin lempinimensä. Moni vanhempi luulee lapselensa löytäneensä kauniin ja harvinaisen nimen, jota ei jokaisella olekaan. Mutta kun lapsi tulee kouluun, onkin samannimisiä niin paljon, että etunimeltä kutsuminen ei riitä, vaan täytyy antaa joku lisänimi, että erottaisi lapsen toisista samannimisistä.

Esitämmekin pienen tilaston, joka Porin kastekirjojen mukaan osoittaa, mitkä pojan ja tytön nimet olivat suosituimpia viime vuonna. Viisi yleisintä pojan- ja tyttönnimeä olivat:

Juhani 83
Jari 49
Tapani 45
Pekka 41
Kalevi 37

Kristiina 45
Anneli 40
Helena 39
Marja 37
Hannele 32

Tilasto käsittää kaikki Porin kaupunkiseurakunnassa vuonna 1960 syntyneiden lasten nimet. Huomiota herättää erikoisesti se, että poikien nimien valikoima on pienempi kuin tyttöillä. Esimerkiksi Juhani-nimen sai 83 poikaa,

Sitavastoin almanakan kauniista nimistä jäivät käyttämättä Aapo, Eero, Into, Maunu, Oiva, Sampo ja tytöiltä Airi, Elli, Helvi, Kerttu, Olli, Rauha, Taimi. Mutta ne kuulunevat eri ikäluokan nimiin kuten Frans ja Vilhelmiina.

Nuorisokahvilaa kaivataan

Tässä lehdessä on pariin kertaan aikaisemmin kirjoitettu nuorisokahvilan tarpeellisuudesta Poriin. Nyt on Porin kaupungin Sanomia-lehti 16. 11. numerossaan kirjoittanut "Piikarännin" iltaelämästä ja päättää artikkelinsa toivomukseen nuorisokahvilan saamiseksi seuraavin sanoin:

Tiedustelimme nuorilta ränninkulkijoilta, mitä nieltä he olisivat nuorison omasta kahvilasta ja saimme varauksetonta kannatusta. Mutta samalla he terävästi huomauttivat: "Ei me sinne kaikki mahduta". Ei tietenkään. Mutta osaltaan se vähentäisi painetta rännin eniten liikennöidyillä osilla. Miten suuri tämä paine on, sen ymmärtää, äkkiä yrittäessään puikkelehtia Antinkadulla torilta kohden puistoa 1/29 maissa. Eikö Porinkin olisi jo aika saada aikaan kahvila nuorilleen, ellei muuten niin malliksi? Nuorisolle se olisi

vihjaus siitä, että vanhempien taholta heidänkin olemassaolonsa huomioidaan. Vaikkei ymmärrettäkään. Eivät nuoret sitä paitsi ymmärrystä pyydä, eivätkä halua. He haluavat vain olla omilla oloissaan. Ja nuorisokahvila olisi erinomainen pillopaikka.

Kysymme lopuksi: Mitä sanovat seurakunnan isät tästä kysymyksestä?

RATKAISUT

Jeesuksen seuraajilta vaaditaan, että ratkaisut ovat nopeat ja vielä lisäksi, että ne sekä ihmis-suhteissa että taloudellisissa kysymyksissä kestävät päivänvaion. Nyt on tehtävä oikea tilannearviointi ja toimittava empimättä sen mukaisesti. "Abkeroikaa pelolla ja vavistuksella, että pelastuisitte".

Mikael Lehtonen

Herättäjäjuhlat

Koko maata käsittävät suuret herättäjäjuhlat, joille odotetaan noin 20.000 henkeä, tulevat ensi kesänä Poriin.

Sitä varten on juhlatoimikunta valittu 18. 10. pidetyssä kokouksessa, jossa oli saapuvilla Herättäjäyhdistyksen edustaja kirkkoh. Aarre Pyy.

Kansliatoimikunnan puheenjohtajaksi valittiin lehtori Pauli Happonen, kenttatoimikunnan työnjohtaja Paavo Auranen, majoitustoimikunnan kansakoulunopettaja Erkki Simojoki, ravintolatoimikunnan agronomi Anna-Mari Spinkkilä, koristelu- ja

mainostoimikunnan rovasti P. O. Ekko, tiedotustoimikunnan kirkkoherra Olli Kahra ja liikenne-toimikunnan poliisimestari Lars Pairo. Juhlatoimikunnan puheenjohtajaksi valittiin lääninrovasti Paavo Kattelus, varapuheenjohtajaksi rovasti Keijo Mäntyvaara, toiminnanjohtajaksi rakennusmestari Toivo Korpela, sihteeriksi pastori Niilo Kankaanpää sekä jäseniksi rovasti Matti A. Mustonen ja pormestari Väinö Hahta.

Juhlapaikaksi on suunniteltu vanhan hautausmaan puistoa, jonne muutenkin on totuttu kesäisin tulemaan ulkoilmakokouksiin.

RAAMATTU on tarpeellinen

LAPSILLE,

että he oppisivat tuntemaan taivaallisen Isän;

NUORILLE,

että he voisivat voittaa sen, joka on paha ja että Jumalan sana pysyisi heissä;

AIKUISILLE,

että he oppisivat tuntemaan hänet, joka alusta on ollut.

1 Joh. 2: 12—14.

Rudanmaan mökillä ovat talkootyöt täydessä käynnissä.

Nuoret ja vanhat käyvät ensi kesänä tästä portista herännäisjuhlille

hää seimelles,
eni
jalki etehes,
oikseni.

Mä täynnä saastaa, syntii,
En elänyt kun käskit sä,
Mut siksi tänne tulitkin,
Synneistä että pääsisin.

Nyt Jumalalle kunnia,
Kun antoi ainoon Poikansa,
Siit enkelitkin riemuiten
Veisaavat hälle kiitoksen.

Kuuro, mutta silti lähimmäinen

Maassamme on tällä hetkellä yli 4.000 kuuroa,

mikä merkitsee, että 1 tuhannesta asukkaasta on aina kuuro. Ajattelet ehkä, että tuollainen vamma on niin harvinainen, ettei se sinua liikuta.

Eivätkö kuurot sitäpaitsi aina ole sukua toisilleen, sanot ehkä. Näin on laita siksi, että meillä ihmisillä aina on omat käsityksemme asioista. Mutta ajatuksemme eivät kuitenkaan ole aina yhtä totuuden kanssa. Kutsumme niitä silloin ennakkoluuloiksi. Kuurot muodostavat erään ihmisryhmän, joista meillä kaikilla on oma käsityksemme. Nuo käsitykset vain pitävät valitettavan harvoin paikkansa. Kuurot avioituvat tavallisesti keskenään, mutta heillä on yhtä tavallisesti kuulevia lapsia. Kuurojen koulujen oppilaiden vanhemmat ovat yleensä terveitä normaali-ihmisiä. Siksi ymmärrämme nyt, että meillä on syytä kiittää näitä terveitä aisteistamme. Meidän olisimme saattaneet olla kuuroja. Lapsuudessa sairastimme jonkin taudin, joka toiselta vei muassaan kuulon. Minä en sitä sattunut menettämään.

Entä jos olisin kuuro? Meidän on sitä vaikea kuvitella. Mutta tuota kysymystä pakottaa meitä kuitenkin ajattelemaan Jeesuksen sana: "Kaikki, mitä te tahdotte ihmisten teille tekävän, tehkää myös te samoin heille." Sijoittautuminen toisen ihmisen asemaan ei yleensä ole helppoa, sillä ajatteleminen tavallisesti kaiken itses- tämme käsin. Joskus tosin korotamme itsemme ajatuksissamme jonkun rikkaan, kauniin, arvoval- taisen tms. ihmisen asemaan, mutta itsensä "alentaminen" on yleensä vierasta meille ihmisille.

Sääliä eivät kuurot sinulta odota!

Mutta oikeata suhtautumista ja ymmärtämystä. Kärsivällisyyttä keskustelussa, jossa asia ei yhdellä sanomisella ehkä selviä. Hän odottaa, että hänellekin annetaan ih-

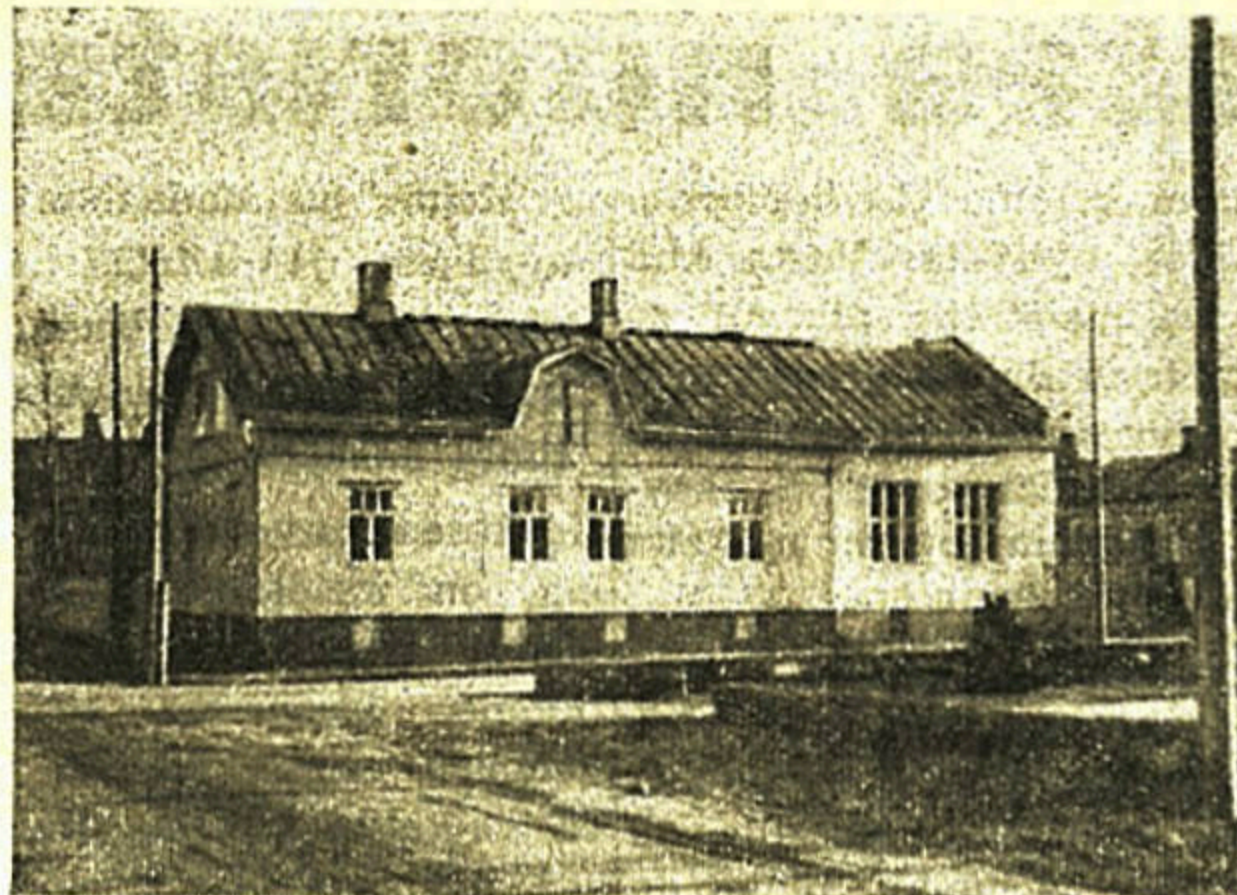
misarvo, että häneen suhtaudutaan, mieluummin tietysti myönteisesti. Kuuro kaipaa yhteyttä ympäristönsä. Hän ei halua asua autiolla saarella vain muutamien kuurojen kanssa. Hän ei halua elää ihmisten keskellä, jotka ikäänkuin karttavat hänen seuraansa päivästä päivään.

Meidän yhteiskuntamme on yleensä puheeseen rakentuva. Kuurot ovat tuon kaiken ulkopuolella. He elävät omassa yhteiskunnassaan, kuurojen yhdistyksessä. Mutta yhteyttä etsitään. Seurakunnassa tuon yhteyden pitäisi parhaiten näkyä ja jotain siitä on näkynytkin silloin, kun kuurot ovat osallistuneet yhteiseen jumalanpalvelukseen kuulevan seurakunnan kanssa. Tosin kaikki on silloin vain tulkittua, mutta yhteys on silti todellisuutta. Kristus yhdistää. Sanomaa tuosta Kristuksesta ovat kuulevat myös halunneet viedä kuurojen keskuuteen. Kuurojen piirissä ovat Porissa vierailleet monet kuulevat, mm. edustajia miesten raamattupiiristä. Näin on vaihdettu uskon kokemuksia. Seurakunta on yksi.

Muullakin tavalla on koettu yhteyttä

Ovia kuulevien maailmaan on auennut. Porin kuurot tekivät marraskuun viimeisenä sunnuntaina retken Turkuun osallistuen kuurojen jumalanpalvelukseen ja seuraten Ihmeidentekijä-näytelmää Turun Konserttisalissa, joka tulkittiin viittomakielelle.

Yksinäisyys on suuri lahja ihmiselle, mutta se saattaa muodostua

Porin kuurojen talo Tuomarinkatu 16

taakaksi, jos sen vastapainona löydy mahdollisuuksia aitoon yhteyteen. Rakkaus on kekseliäs. Se löytää tien toisen luo, vaikka olisi yhteistä kieltäkään. Loppujen lopuksi onkin kysymys suhtautumisestamme. Mikä on perusasetemme lähimmäiseemme nähden? Jeesus sanoo: "Minkä olette tehneet yhdelle näistä vähimmistä, te olette tehneet minulle." Tällä on tahdo asettaa kuurojen "vähäiseksi" ihmisryhmäksi. Se on näin siksi, että yleensä näin ajatellaan. Ihmisarvot eivät pää Jumalan valtakunnassa. Viimeiset tulevat ensimmäisiksi. Rakastu siksi jokaista lähimmäistäsi kuten Häntä, jolla on valta ja voima.

E.no Savisaari.

Ilmestyskirja — puhetta ajallemme

— Ilmestyskirja on samalla tavalla ja samassa määrin Jumalan sanaa ja ilmoitusta kuin muutkin Raamatun kirjat. Se ei ole kirja, joka kuuluisi vain ns. lahkoille; se on vanhoille kirkkoille yhtä tärkeä kuin mikä muu tahansa Uuden Testamentin kirjoitus. Mutta se ei liioin ole Uuden Testamentin avainkirja, jonka kautta kaikkia muita Raamatun kirjoja katsottaisiin. Ilmestyskirja on kirjoitettu määrättyssä historiallisessa tilanteessa määrättyille seurakunnille. Mutta se on myös Jumalan jatkuvaa puhetta myöhäisemmälle kristikunnalle, myös meidän ajallemme. On kysymys viimeisistä

Syksyn kuluessa on Helsingin Kallion kirkossa professori Aimo Nikolaisen Ilmestyskirjasta pitämät esitykset herättäneet suurta huomiota. Lainaamme seuraavassa Kirkko ja kaupunki-lehden mukaan hänen selityksiään, koska Ilmestyskirja kiinnostaa kaikkia vakavia kristittyjä.

tapatumista, pyhästä salaisuudesta, jonka Jumala yksin täysin tietää, mutta jota Kristus kuitenkin

on raottanut palvelijalleen ja peeteilleen Johannekselle.

Ilmestyskirjan tarkoittamat tapahtumat ovat todella edessä päätästä lopusta eli paremmin sanottuna kaiken täyttymyksen käsin meidän on katsottava Ilmestyskirjan valtaisia näkyjä.

Kristuksen lopullinen kilpailu vastakristus, antikristus on edessäpäin, ja kristillisen seurakunnan on luettava Ilmestyskirjaa siten, että se varautuu tämän viimeisen ahdistuksen ja kiusauksen varalta. Lopunajallinen katsomus tapa on samalla Kristus-keskeinen menetelmä. Luterilaisuuden Ra-

SAINE OSAKEYHTIÖ HAUTAUSTOIMISTO

Liisankatu 19
Puh. 12 161, 11 274
Hoidamme kaikki alaamme kuuluvat tehtävät

HUOLEHDIMME KAIKESTA ALALLAMME

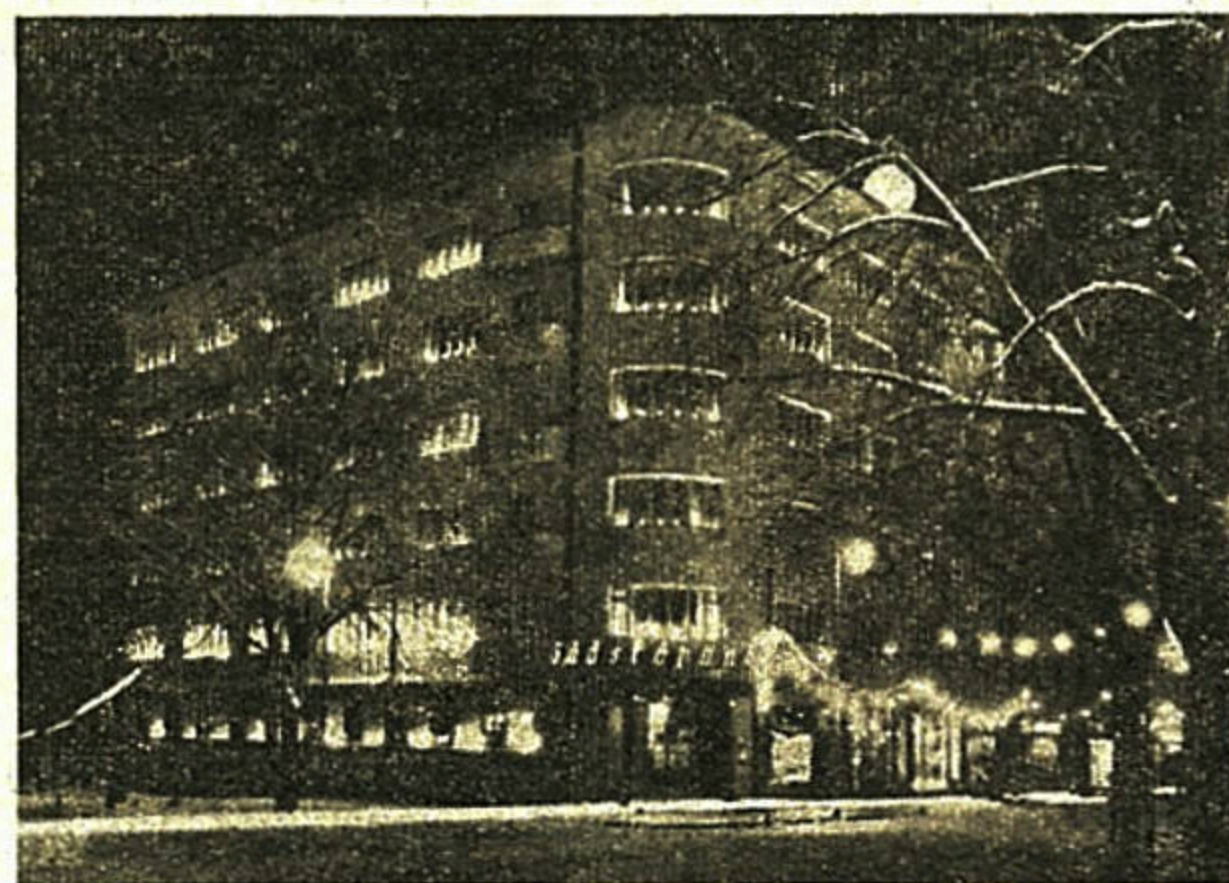
Heikkilän

HAUTAUSTOIMISTO

OM. U. KARIHAARA

PORI - LIISANK. 18 PUH. 12125

~ AJANMUKAINEN SAATTOAUTO

Toivomme Teille

Rauhallista Joulua

ja

Hyvää Uutta Vuotta

Porin Säästöpankki

Mies jää kahdenkesken omantuntonsa kanssa

Olen usein ajatellut, mikä elämäntarkoitus on aistivallilla, kuuroilla ja sokeilla esim. minulla, joka olen sokea ja lisäksi keuhkovikainen. Yksinäisyydessä olen tutkistellut paljon tätä asiaa ja saanutkin siihen vastauksen, kirjoittaa sokea Erik Gröndal, ja jatkaa:

— Aistivalliset ovat erikoisen lähellä Jumalan sydäntä. Hän tah- too kasvattaa meistä otollisia välikappaleita pelastussuunnitelmi- leen. Sielunvihollinen ei ole tähän tyytyväinen. Se tahtoo vetää meidät pois Jumalan yhteydestä. Se ei haluaisi sokean pääsevän min- käänlaisesta valosta osalliseksi, ei tässä ajassa eikä iankaikkisuu- dessa. Se tahtoo syöstä sokean täydelliseen pimeyteen.

Sielunvihollinen alkaa myyräntönsä

sisäلتpään. Siinä kehittyvät katke- ria ja tyytymättömiä ajatuksia. — Ihmiset saattavat olla halveksi- valla ennakkoluulollaan ja kyl- myydellään paholaisen tehokkaita apureita. Se vakuuttaa, ettei mi- tään Jumalaa olekaan. Jos sellai- nen olisi, olisivat asiat paremmal- la kannalla. Ota siis elämästä irti se, mitä niissä puitteissa voit

saada. Kukaan ei välitä sinusta. Et ole minkään arvoinen etkä siis kenellekään vastuussa. Anna elä- män luistaa ja ole vapaa. Ihmi- nen kuuntelee halukkaasti paho- laisen puhetta ja hyväksyy sen. Omatunto kyllä sanoo, että tämä ei ole totta. Se varoittaa ihmistä. Houkuteltu seuraa paholaista, joka nauraa saatuaan näin helpon saaliin.

Paholainen lähtee kuljettamaan häntä outoja, hämääviä teitä ja kie- too yhä enemmän valheen verk- koihin. Se kuljettaa häntä syviin synnin syövereihin, joissa hän lankellee ja kolhiintuu verille. Nyt hän ymmärtää joutuneensa eksyk- siin ja alkaa etsiä pääsytietä tästä kurjuudesta. Tien haaroja on monta. Mikään näistä teistä ei näytä vievän oikeaan suuntaan. Omatunto syyttää lakkaamatta — ja paholainen ilkkuu. Ihminen tuntee olevansa kaikkien hylkää- mää. Häntä ja ahdistus kasvaa het- ki hetkeltä. Toisten nähden hän yrittää säilyttää tyynen, välinpitä- mättömän ja karskin pinnan. Sydän vapisee ja vaikeroi: "Herra armahda minua kurjaa." "Minä

hukun, anna anteeksi." Paholainen ilkkuu ja sanoo: "Voi sinua type- rää, kuinka sinä huudat avuksesi sellaista, jota ei ole. Etkö jo ole oppinut, ettei Jumalaa ole. Hän on vain akkojen, pappien ja has- sahtaneiden lahkolaisten lorua. Olisit elänyt ja käyttäytynyt pa- remmin silloin, kun sinulla oli sii- hen tilaisuus. Syytä nyt itseäsi..." Mutta Jumala on uskollinen. Hän on kuullut lapsensa avunhuodon. Vastaa hänelle. Kutsu kuuluu kaukaa, heikosti. Sitten yhä sel- vemmin. "Lapseni, tule tännepäin. Täällä on oikea suunta." Eksynyt vaeltaja yrittää muuttaa suuntaa ja lähteä kutsuvaa ääntä kohti. Mutta paholainen ei päästä häntä. Ihminen kokoaa nyt viimeiset voi- mansa ja huutaa: "Minä tulisin, mutta en pääse. Auta minua. Isä, auta minua, poikasi Jeesuksen tähden, jota olen pilkannut."

Silloin Isä rientää auttamaan lastaan. Paholainen hiipii pois, sil- lä hän on pelkuri julmuudestaan huolimatta. Isä nostaa langenneen lapsen maasta, puhdistaa hänen kolhiintuneet kasvonsa ja kuivaa hänen kyynelensä. Hän puhuu

lapselleen tyynnyttävää ja lohdut- tavaa sanoja. Hän sanoo, ole tu- vallisella mielellä, älä pelkää, minun syntisi ovat anteeksi ann- tut. Minä olen sinut lunastanut. Minä olen sinut nimeltäsi kuts- nut, sinä olet minun. Hän ottaa sokeaa lasta kädestä ja alkaa lu- tuttaa kotia kohti. Tie on use- mutkallista ja kivikkoista, mut- ta Isä on näkevä ja voimakas. Hä- nen käsistään on turvallista piil- kiinni. Nyt ei pääse eksymään eikä kaatumaan, matka jatkuu. Isä rohkaisee ja lohduttaa, opas- taa ja neuvoo. Hän parantaa kaikki haavat ja korjaa kaikki särkyneen. Omatunnon koin- pa- sin, jonka sielunvihollinen "ru- kasi" ja kolhi epäkuuntoon, hän puhdistaa ja kunnostaa, niin et- se jälleen osoittaa oikeata suun- taa. Valheenverkot ja sumupil- vät häntä hajoittavat niin että totuud- valo pääsee loistamaan. Koko elä- mä saa nyt uuden sisällön. Kä- ki mikä ennen tuntui kurjalta ja käsitteettömältä näyttää nyt toisessa valossa — sokeus jo- keuhkotautikin.

Hänen sydämessään vallit- turvallisuuden tunne. Nyt hän y-

mattu-periaatteeseen Lutherin mukaan kuuluu, että Raamatusta, joka kokonaisuudessaan on Jumalan sanaa, on erityisesti etsittävä sitä, mikä "ajaa Kristusta". Kristillisen historian käsityksen kaikki kaikessa on Kristuksen historia. Kristus on alussa, keskellä ja lopussa. Sellainen tulkinta, jossa Kristus jäisi historiantapahtumien selittämisen tai ennustamisen varjoon, ei vastaa raamatuperiaatetta. Jos siis moni yksityiskohta Ilmestyskirjan sanomassa jääkin meille avoimeksi, tärkeätä on lopuksi se, että Kristuksen ratkaiseva osuus Jumalan pelastushistoriassa meille kirkastuu.

Prof. Nikolainen tähdensi sitä, että Ilmestyskirjan seitsemän seurakuntaa olivat samalla tavalla historiallisia, ajassa eläviä ja samalla tavalla myös paikallisseurakuntia kuin esim. meidän seurakuntamme. Nekin seurakunnat olivat samalla tavalla sekä vanhurskaita että syntisiä, nekin erosivat toisistaan niinkuin meidän päiviemme seurakunnat ovat erilaisia. Kiitosta saivat Smyrna ja Filadelfia, pelkkää moitetta Sardes ja Laodikea, sekä kiitosta että moitetta Efeso, Pergamo ja Tyatira. "Ilmestyskirja kertoo viimeisestä tuomiosta, jolla Jumala tuomitsee kaikki ihmiset, elävät ja kuolleet, mutta historialliset seurakunnat Kristus tuomitsee jo ennen viimeistä tuomiota", prof. Nikolainen sanoi. "Ei ole täysin puhdasta seurakuntaa maan päällä; kansankirkkoajatus on senkin vuoksi oikeutettu. Mutta tämä ei merkitse sitä, ettei seurakunnan olisi jatkuvasti tehtävä parannus. Meidänkin seurakuntiamme ja kirkkoamme uhkaa Vanhurskas Tuomari. Meidänkin kirkkomme voi hävitä kristillisten seurakuntien luvusta ja kuitenkin Kristuksen seurakunta jatkaa elämäänsä, ilman meitäkin." Esitelmöitsijä kertoi, että Ilmestyskirjan mainitsemista Vähän Aasian seurakunnista elää enää vain yksi: Ismirissä, joka on entinen Smyrna, on yhäkin kristillinen seurakunta.

Prof. Nikolaisen esitelmä ei vain esitellyt Ilmestyskirjan seurakuntia, se oli myös tarkastelua kristillisten seurakuntien tuntomerkkeistä yleensä.

Tämän tarkastelun lopputuloksena hän esitti kaksi väitettä: 1) Mikään yksityinen seurakunta tai kirkko ei ole korvaamaton. Mikään seurakunta tai kirkko ei

määrittää, että kaikki vaivat ja sairaudet mitä hän sokeuden lisäksi joutuu kärsimään, ovat Jumalan kasvatusvälineitä, joilla hän tahoo kitkeä pois kaikenlaisen pahouden ja ilkeyden. Hän rukoilee niin kuin Salomo: "Herra anna minulle viisas ja ymmärtäväinen sydän."

Hänestä on tullut uusi ihminen. Juomarista ja valhettelijasta on tullut raitis ja totuutta rakastava. Katkerasta ja pilkallista on tullut iloinen ja ystävällinen. Hän tahtoo olla hyvä niillekin, jotka ovat häntä halveksineet. Hänen ympäristönsäkin on huomannut tapahtuneen muutoksen. Katso, monet joita kohtaan hän oli tuntenut ennakkoluuloista antipatiaa, osoittautuivat hyviksi. Mutta vanha paholainen joka menetti uhrinsa, on harmissaan karsitusta tappiosta. Sillä ovat jo uudet keinot tämän sokean miehen eksyttämiseksi. Se tekeytyy nyt ystäväksi ja puhelee: "Eipä olisi voinut uskoa, että sinä joka olet niin vaikeassa asemassa olisit pystynyt voittamaan kaikki pahat hiimet kuten juoppouden ja mikä

voi sillä tavalla samastaa itseään Kristuksen koko kirkon kanssa, että sanoisi: vain me olemme Jumalan seurakunta. Kuitenkin jokainen yksityinen seurakunta, jossa evankeliumia puhtaasti saarnataan ja sakramentit oikein jaetaan, edustaa koko Kristuksen kirkkoa, on Jumalan seurakunta.

2) Kristillinen seurakunta on sekä maanpäällinen yhteisö että taivaallinen seurakunta. Se on lujasti juurtunut ihmisten ja kansojen historiaan ja elää keskellä maailmaa inhimilliseen yhteiselmään jatkuvasti vaikuttaen. Se tulee näkyväksi sanassa ja sakramenteissa ja niissä ihmisissä, jotka Kristuksen nimessä ovat yhteen tulleet jumalanpalvelukseensa. Kuitenkin se varsinaisesti on taivaallinen yhdyskunta, ja mitä maan päällä on, on verrattavissa tämän taivaallisen yhdyskunnan siirtokuntiin. Se on taivaallinen, koska sen Herra on kirkkaudessa. Taivaallisen alkuperänsä vuoksi seurakunta on kukistumaton. Me saamme sanoa yhtä turvallisesti kuin Paavali kirjeessä Filipin seurakunnan vainotuille kristityille: "Meillä on yhdyskuntamme taivaissa, ja sieltä me myös odotamme Herraa Jeesusta Kristusta Vapahtajaksi."

REPOSAARI

- 3. 12. Junnilassa lasten ja nuorten juhla
- 10. 12. Junnilassa klo 15 vanhus-ten kuusijuhla
- 24. 12. klo 10 Jumalanpalvelus
- 24. 12. klo 16 jouluaaton kirkko
- 25. 12. klo 8 jouluaamun jumalanpalvelus
- 26. 12. klo 10 Tapaninpäivän jumalanpalvelus. Puhujana kaikissa rovasti Viljo Lauro.

Nuorisopappi

Arkkihiippakunnan tuomiokapituli on kokouksessaan 11. 10. määrännyt Länsi-Porin papiston apulaisen pastori Iikka Silvola 1. 11. lukien toistaiseksi Keski-Porin seurakunnan nuorisopastoriksi.

vielä pahempaa kaikenlaiset vietit ja vielä aivan omin avuin. Toiset etsivät näihin vaikeuksiinsa apua lääkäreiltä, AA-kerhoilta, psykiatereilta ja jos mistä. Siltikin tulokset ovat heikot. Ja sinä sokea mies, jolla vähiten luulisi olevan mahdollisuuksia, selviydyt itse. Sinulle pitäisi nostaa hattua. Mitä nuo toiset ovat. Sinulla on oikeus kulkea pää pystyssä.

Omatunto, jonka Jumala on jälleen kunnostanut ei olekaan nyt heikko. Se huutaa jylisevällä äänellä: "Älä kuuntele sitä. Se on sama vanha valehtelija, joka silloin sai sinut kynsiinsä. Nyt se tahtoo houkutella sinut ylpeyteen ja omahyväisyyteen, jotta hän sitten sais sinut valtaansa." Muista, että ylpeys käy aina lankeemuksen edellä. Pidä siis vaari itsestäsi, että saisit pitää sielunrauhasi. Sinulla ei ole oikeutta tuomita eikä halveksia ketään, vaikka he olisivat näkeviä ja paremmassa yhteiskunnallisessa asemassa olevia kuin sinä. Sinä et tiedä mitään heidän taisteluistaan ja vaikeuksistaan, älä siis tuomitse ketään, ettet itse joutuisi tuomittavaksi. Sinulla itselläsi ei ole mi-

Kuka on Oulun profeetta?

Koska Porinkin kristillisiin piireihin on levinnyt ns. Oulun profeetan julistuksen monisteita, olemme ottaneet selvää hänen henkilöisyydestään ja esiintymisestäään.

Oululainen kamreeri Heikki Bäckström kertoo:

Elokuun 23. päivänä 1960 olivat kruunuvouti Heinosen tyttäret, 35 vuotias Aune, joka on tyttölyseon lehtori ja 32 vuotias lääninhallituksen kanslisti Laila käyneet Oulun tuomiokirkossa. Saarna ei ollut heihin tehnyt erikoista vaikutusta. Mutta kun he siinä kotona keskustelivat, tulivat he siihen tulokseen, että vika oli heissä itsessään.

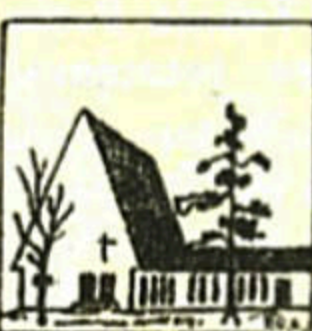
Sisarukset rukoilivat anteeksi-antamusta. Äkkiä kuuli nuorempi

sisar Laila sanottavan: "Suomi, pelastuksesi on minun Poikani veressä." Ja samassa tuli koko se sanoma, joka nyt on painettuna hänen lausumanaan. Profetiaan sisältyi kehoitus saattaa siitä tieto koko Suomen kansalle. Sisar Aune kirjoitti profetian muistiin.

Sittemmin jatkuivat sanomat aina tämän vuoden elokuun 31. päivään saakka.

Profetia sisältää Suomen kansan syntisyyden toteamisen. Kansa hukkuu, jos se ei nöyryy ja tee parannusta. Vaaditaan, että 800.000 tekee parannuksen, muuten edessä on turmio.

— Kehotus parannukseen ja rukoukseen on tocella tänä aikana varteenotettava ja siksi on vakavasti jättäydyttävä Jumalan käsiin.

PIHLAVA

PIHLAVAN KANTTORI-URKURINVIRAN HAKIJAT

Pihlavan seurakunnan kanttori-urkurinvirkaa hakivat toisella hakujalla kanttori-urkurit Jaakko Torikka ja Martti Lipasti. Kanttori-urkuri, director cantus Jaakko Torikka on syntynyt 26. 1. 1910 Kurkijoella, valmistunut Turun kirkkomusiikkiopistosta v. 1950 ja on toiminut vakinaisessa virassa Artjärven seurakunnan kanttori-urkurina vuodesta 1953 lähtien. Kanttori-urkuri Martti Jaakko Salomon Lipasti on syntynyt 31. 5. 1932 Seinäjoella, valmistunut Sibelius-Akatemian Kirkkomusiikki-osaastolta v. 1959 ja on toiminut v. 1961 kesäkuusta Pusulan seurakunnan kanttori-urkurina.

LÄNSI-PORI

- 3. 12. Adventtijum. palv. klo 10. Länsi-Porin kirkkokuoro
- 6. 12. Itsenäisyyspäivän jum. palvelus klo 10
- 10. 12. Jum. palv. klo 10. (2 Adv. s.) Pyhäkoulujuhla Viasveden kansakoulussa klo 13.
- 16. 12. Rippikoulupoikien konfirmointi klo 18. Silvola
- 17. 12. 3. Adv. s. Jum. palv. klo 10. Rippikoulupoikien käynti ensi kerran HPEht:lla
- 24. 12. 4. Adv. s. Jum. palv. klo 10
- 25. 12. I Joulupäivä. Jum. palv. klo 8. Länsi-Porin kirkkokuoro
- 26. 12. II Joulupäivä. Jum. palv. klo 10
- 31. 12. Jum. palv. klo 10 Uudenvuoden aattohartaus klo 20.

LÄNSI-PORIN PYHÄKOULUT

L-P:n srk. työkeskuksessa sunn. klo 13. Viasveden, Preiviikin, Pietniemen ja Tuorsniemen kodeissa klo 13, ellei toisin ilmoiteta.

Reposaarelaisten entisiä vaikeuksia

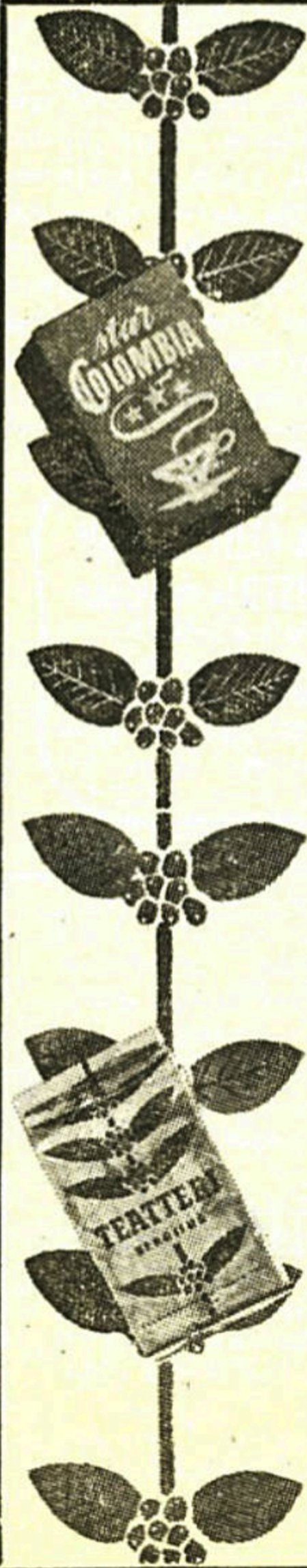
Kymmenisen vuotta oli Reposaarella ollut pappi, ennenkuin ryhdyttiin tositeolla puuhaamaan hautausmaata. Jouluk. 28. pñä 1893 oli "Satakunta"-lehdessä kolme palstaa pitkä kirjoitus "Hautausmaan tarve Reposaaresa", jossa selostetaan, miten saarella asuu noin 700 henkeä ja miten kuolleiden lukumäärä on vuosittain 20—30 välillä. Hautaaminen on etenkin kesällä hankalaa, kun liikennettä harjoittavat laivat eivät kuljeta ruumiita ja rahdilaivat kulkevat epäsiinänsä. Täytyy panna ruumis veneeseen ja vene laivan perään tai täytyy mennä purjehtimalla tai soutamalla kaupunkiin asti. Huono sää voi siirtää koko matkan toistaiseksi ja kelirikon aikana on vainajan kuljettaminen melkein mahdotonta.

Kerran kuoli syksyllä perheen ainoa lapsi, mutta kun myrskysi pitemmän aikaa, ei voitu lähteä pientä ruumista kuljettamaan. Piti odottaa ilmojen kylmenemistä ja vesien jäätymistä. Kun oli tul-

lut ensimmäinen jää, niin yritettiin lähteä, mutta jää ei kestänyt. Nyt yritettiin veneellä, mutta turhaan. Täytyi vieläkin odottaa. Viimein jäätynyt sen verran, että isä uskalsi taas yrittää. Arkkua pantiin kelloon ja isä lähti viemään ainokaisensa ruumista Ahlasiin. Äiti ei päässyt mukaan, vaikka olisi mielellään lähtenyt, vaan jäi itkien valittamaan. Isä läksi vaikealle matkalleen, sillä hän upposi jäähän useammankin kerran, ennenkuin oli perillä. Usein muoloinakin saivat reposaarelaiset kuljettaa ruumiinsa oman henkensä kaupalla.

Hautausmaa saatiin vihdoin vuonna 1895 ja sen vihki marraskuun 1. päivänä 1896 pastori L. W. Häggström pastorien K. Krögerin ja A. T. Toikan avustamana. Ensimmäisenä kätettiin hautausmaahan sahantömiehen poika Karl Viktor Rosenqvist, joka oli hukkunut. Hautausmaa on enimmäkseen laivoissa ulkomailta tuotua painolastimaata.

Reposaaren historia

MITEN YLLÄTTÄISIN VIERAANI MIELLYTTÄVÄSTI?

TIETYSTI HYVÄT LEIVONNAISET JA

star
COLOMBIA,
265:- PAKETTI

SE ON TODELLINEN JUHLAKAHVI!

ARKENAKIN JUHLAHETKI, KUN PANNUSSA ON

TEATTERI-
SEKOITUSTA
(235:- PAKETTI)

HINTALUOKKANSA YLLÄTYS!

Vihje:
Ostakaa sekoitus papuina ja jauhattakaa se kauppiailanne. Sen hieno aromi vaikuttaa parhaiten välittömästi jauhatusen jälkeen.

- KAUPPAHUONE LIPSANEN -

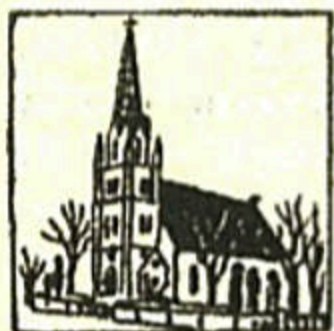
Teol. lis. Veikko Takala Porin diakonissalaitoksen johtajaksi

Porin diakonissalaitoksen hallituksen kokouksessa Turussa valittiin diakonissalaitoksen johtajaksi tähänastinen apulaisjohtaja, teol. lis. Veikko Takala. Hän astuu virkaansa ensi vuoden alussa nykyisen johtajan, rovasti Antti Perheentuvan siirtyessä eläkkeelle.

Teol. lis. Veikko Takala on syntynyt vuonna 1923 ja vihitty papiksi 1946. Teologian lisensiaattitutkinnon hän suoritti 1959. Hän on ollut Luterilaisen Evankeliumiyhdistyksen palveluksessa vv. 1946—49, Karkun evankelisen opiston johtajana 1949—55, Turun arkkihiippakunnan diakonipappina 1955—56 sekä Porin diakonissalaitoksen apulaisjohtajana vuodesta 1956.

Rukoukokouksia kirkossa

Lehdistössä on näkynyt eri kristittyjen piirien allekirjoittamia kehoituksia rukoukseen päivittäin kello 12 vakavan ajan, rauhan ja herätyksen puolesta. Huomautamme, että Porissa on tämä toiminta ollut käytännössä jo alkusyksystä saakka. Joka arkipäivä on kokoonnuttu Keski-Porin kirkkoon määrättyyn aikaan. Kirkko on muutenkin avoinna klo 10—13. Toivotavaa olisi, että tätä hiljenemistä harrastettaisiin yleisemmin.

KESKI-PORI

2. 12. Kauppaoppilaitoksessa seurakunnan kitarakuoron 5-vuotisjuhla.
3. 12. Kirkossa klo 10 adventtijumalanpalvelus, alttarilla past. Paavo Tarna saarnaa rov. Matti A. Mustonen. Kirkkokuoro.
3. 12. Kirkossa klo 13 ruotsal. adventtijumalanpalvelus, rov. P. O. Ekko.
3. 12. Kirkossa kirkkokuoron adventtilaulajaiset.
6. 12. Kirkossa itsenäis.p. Alttarilla rov. P. O. Ekko, saarna past. Paavo Tarna.
10. 12. Kirkossa klo 10 jumalanpalvelus, alttarilla past. Tapani Pietilä. Saarna rov. Matti A. Mustonen.
10. 12. Itäpuisto 14 vanhusten juhla.
17. 12. Kirkossa klo 10 jumalanpalvelus alttarilla rov. Matti A. Mustonen, saarna rov. P. O. Ekko.
24. 12. Kirkossa klo 10 jouluaattojumalanpalvelus radioidaan, alttarilla past. Paavo Tarna, saarna past. Tapani Pietilä. Kirkkokuoro.
24. 12. Kirkossa klo 16 suomalaisen jouluaattosaarna past. Paavo Tarna.
24. 12. Kirkossa klo 17 ruotsalaisen jouluaattosaarna past. Paavo Tarna.
25. 12. Kirkossa klo 8 joulukirkko, alttarilla rov. Matti A. Mustonen ja P. O. Ekko, saarna past. Iikka Silvola. Kirkkokuoro.
26. 12. Kirkossa klo 10 Tapaninpäiväjumalanpalvelus, alttarilla past. Tapani Pietilä, saarna rov. Matti A. Mustonen.
26. 12. Kirkossa klo 17 marttyyrien juhla.
31. 12. Kirkossa jumalanpalvelus klo 10 alttarilla rov. Matti A. Mustonen, saarna past. Paavo Tarna.
31. 12. Kirkossa klo 23 uudenvuoden vastaanotto past. Iikka Silvola, diakoni Otto Syrjä Kirkkokuoro.

Joulujumalanpalvelus Porin kirkossa

Kirkollinen väestörekisteri uusitaan Porissakin

Koko maassa luovutaan näihin aikoihin 1700-luvun alulta saakka käytännössä olleista kirkonkirjoista ja ruvetaan käyttämään korttijärjestelmää. Porin seurakunnissa toimitetaan tältä työtä parhaillaan.

Vaikka uudistus ei koskekaan seurakuntalaisten tavallista asioimista ja heille annettavia todistuksia, on syytä muutamalla sanalla selittää uutta järjestelmää.

Tähänastisen käytännön mukaan on kirkonkirjat kirjoitettu uudelleen joka kymmenes vuosi. Porissakin kasvaisi arkisto joka uudistuksessa kolmella hyllymetrillä. Toiset kirkonkirjan sivut täyttyvät liikaa, toiset jäävät tyhjiksi. Uusittavassa järjestelmässä, joka perheellä on oma korttinsa, jossa on kaikki tarvittavat tiedot. Syntymäaika merkitään 6-numerisella luvulla kuten Ruotsissa. Korkit säilytetään rengaskansioissa aakkosjärjestyksessä. Keski-

Porissa esim. tarvitaan näitä kansioita noin 90.

Milloin perhe muuttaa, lähetetään perhekortin jäljennös uuteen seurakuntaan ja vanha kortti siirretään sidottavaan arkistoon. Koko maassa tulee tammik. 1. päivästä 1962 alkaen muuttokortti. Kaste-, kuulus- ja vihkimäluetteloissa, kuolleiden ja muuttaneiden kirjoissa ei tapahdu suuria muutoksia, joten niitä voidaan edelleen käyttää kunnes täyttyvät. Rikoslutellon ja kirkkostonneiden kirjan tilalle tulevat myös omat kortit. Eikä kuuluteista ja vihityistä tehdä eri kirjaa, vaan merkinnät saadaan samaan.

Porin kirkkoherranviraston ohtauden tähden ei virastoa voida pitää kopioimistyön aikana avoinna iltapäivisin.

Siksi yleisön olisi syytä toimittaa asiansa klo 9—12 välillä, jotta kopioimistyö saataisiin nopeaan päätökseen. Kysymystä Länsi-Porin ja Pihlavan kirkkoherranvirastojen siirtämisestä kirkkojen yhteyteen ei ole ratkaistu toistaiseksi.

TAULUJA KEHYSTETÄÄN KEHYSLISTOJA myydään
Myös tukuttain

Satakunnan Lasi
Pori, Sävelmäjankatu 17,
puh 12 214, 13 938.

EHDITTE VIELÄ

antaa suurentaa joululahjakuvaa.

Keskus Kuva
Itäpuisto 1

Särkeekö silmiänne?

— ehkä tarvitsette

SILMÄLASIT

Suurimman erikoislukkeen kokemus ja ammattitaito on käytettävissänne. Uusimmat näöntarkastuslaitteet, yksilöllinen kehysten sovit.

INSTRUMENTARIUM
Pori Antink. 13

ÄLKÄÄMME

johdattako pappia harhaan hänen valmistaessaan hautauspuhetta. Kehuminen ja ylisanaat ovat vastenmielisiä. Tuomitseminen ei kuulu ihmiselle vaan Jumalalle. Totuus ja rakkaus hallitkoon sanojamme.

ÄLKÄÄMME

häiritkö valokuvauksella kaste-, konfirmatio- ja vihkimistoimittuksia. Jos kuvia otetaan, tapahtukoon se hillitysti ja liikuttakoon mahdollisimman vähän. Puheen aikana sallittakoon yleisön kuunnella.

ÄLKÄÄMME

käyttäkö kioskipuhelinta virka-asioita toimittaessamme, sillä puhelu voi katketa tärkeässä kohdassa ja puhelimesta saatua helposti kuulla väärin tai epäselvästi.

TALJAN suosittelu heijastin on kooltaan noin 7x3 cm ja päällystetty voimakkaasti heijastavalla aineella: scotchlitella. Sitä saa ostaa maamme paperikaupoista, ja sen hinta on 100 markkaa. Nimenomaan lapsille, joilla saattaa olla pitkäkin koulumatka ja jotka vielä joutuvat usein liikkumaan pimeässäkin, heijastin on erinomainen turvakeino "mustan surman" torjumiseksi.

Koti- ja ulkomaisiin lahjapaketteihin

olemme varanneet käsinkudottuja pöytäliinoja tällöin, raanuja, pikku tabletteja ym.

Tervetuloa valitsemaan!

PORIN Käsityötarpeisto
Pohjoispuisto 4, puh. 14 954

Lisää radiojumalanpalveluksia Porista

Viime keväänä kiinnitettiin huomiota tämän lehden pääkirjoituksessa siihen, että entisten jokapäiväisten radiojumalanpalvelusmäärä oli kuluvana vuonna vähenetty yhdeksään. Asia oli esillä myös Keski-Porin kirkkoneuvoston ja lähetettiin kirjelmä Yleisradiole. Nyt voidaan porilaisille ja ympäristön radiokuuntelijoille ilmoittaa, että ensi vuonna tulee Keski-Porin kirkosta radioimapaiväjumalanpalvelus pari kertakuukaudessa.

Tällaisia pyhiä tulevat olemaan tammik. 1. ja 14. p., helmikuun 1. ja 25. p., maalisk. 18. p., huhtik. 8. ja 22. p., toukok. 6. ja 27. p., kesäk. 24. p., heinäk. 1. p., elok. 8. ja 26. p., syysk. 16. p., lokak. 7. ja 23. p., marrask. 11. p., jouluk. 1. ja 23. p.

KANSANOPISTOISSA

opiskelevien haettavissa on seurakunnalla varoja, joita voi antaa Porin seurakuntien eri kirkkoneuvostoilta.

Käsipuu

Vanhuksemme eivät ole ehkä huomanneet, että Keski-Porin kirkon eteläiselle ovelle johtaa vanha käsipuu, josta kiinni pitäen voi helpottaa horjuvien jalkojen nousua kirkkoon.

Pastori Aatos Laiho 50-vuotias

Lokakuun 31. päivänä täytti Keski-Porin seurakunnan II kappalainen Tuovi Aatos Laiho 50 vuotta. Hän on syntynyt loppeläin. Käytyään koulun Raumalla vihitettiin hänet papiksi 1919 Turussa. Oltuaan ylimääräisenä pappina Nakkilassa, Karkussa ja Vampulassa tuli hän Porin Pihlavan 1944 ja myöhemmin kaupunkiin viralliseksi apulaisiksi. Nykyisessä virassa, sijoitettuna paikkana Väinölä, on hän ollut vuodesta 1956. Lukuisat onnittelet ja muistivat uskollista seurakuntapappiaan.

PORIN KIRKKOSANOMAT

Julkaisija Porin Seurakunta. Jaetaan postitse Porin seurakuntien talouksiin.

Päätoimittaja: rov. Matti A. Mustonen, Hallituskatu 9 Puh klo 10—12 12403. muulloin 12525

Toimitussihteeri: rov. P. O. Ekko, Hallituskatu 9 Puh klo 9—12 12201, muulloin 13631

Toimituskunta: rov. Viljo Lauro, past. Tapani Pietilä, teol. kond. Liisa Syrjä, opett. Kalervo Niemelä.

Toimitus ja konttori: Pori, Hallituskatu 9 Puh klo 9—12 12201 Pankki: Pohjoismaiden Yhdyspankki, Pori.

Ilmoitushinnat: 25 mk palstatuilla, värilliset eri sopimuksen mukaan.

Tilaushinta: 1 vuosikerta kotimaahan 150:—, ulkomaille 200:—

Kirjapaino: Satakunnan Kirjateollisuus Oy

Porissa 1961, Satakunnan Kirjateollisuus Oy